

૧. ઇ.ઝમાના અ. ઇ.હુસૈન અ.સ.ના અઝાદાર.
૨. અબુલ ફઝલીલ અબ્બાસ (અ.સ.) ના મસાએબમાં ઇ.ઝમાના અ.સ.
૩. અઈમ્મએ મઅસુમીન (અ.મુ.સ.) થી તવસ્સુલ.
૪. ખાતુને જન્નત (સ.અ.)ની ખિદમતમાં હાજત તલબ કરી.
૫. રસ્તો ભુલેલાને માર્ગદર્શન.
૬. હૃદયરોગનાં દર્દીને શિક્ષા મળી.
૭. મસ્જીદે સહલામાં ઇમામ અ.સ.થી મુલાકાત અને ૩ હાજતો.
૮. બાળકોને નેકીની તઅલીમ આપો, ગુનાહોથી બચાવો.
૯. મોહબ્બતે ઇમામ અ.સ.દિલોને પલટાવી દે છે.
૧૦. મોહીબ્બે એહલેબૈત જ.અબુરાજેઅ (અ.ર.).
૧૧. ઝુહુર માટેની દુઆ.
૧૨. મારા શીઆઓને કહીદો કે ગીબત બોહતાનથી દુર રહે.....
૧૩. ઇમામ અ.સ.એ શફા આપી.....
૧૪. મોઅમીનોના ઐબને જાહેર ન કરો.....
૧૫. ઇમામે ઝમાના અ.નો હકીકી દોસ્ત.....
૧૬. મોલા અલી (અ.સ.)નો સાચો દોસ્ત.
૧૭. આંસુની કિંમત.
૧૮. અઝાદારીની ફઝીલત.
૧૯. મરનાર વતી સદકો આપવાનો સવાબ.
૨૦. મા-બાપ માટેની નમાઝ.
૨૧. એવી બીમારી કે તબીબો તેના ઇલાજથી લાચાર થઈ જાય ત્યારે પઢવાની નમાઝ
૨૨. બીમારીથી તંદુરસ્ત થવાની દોઆ.
૨૩. તરત હાજત પુરી થવાનો અમલ.
૨૪. દુઆ પરીચયઃ દુઆએ સનમય કુરૈશ.
૨૫. દોઆએ સેમાત.
૨૬. દુઆએ ચસ્તશીર.
૨૭. ઝિયારતે નાહીયા.
૨૮. ઇ.હુસૈન અ.સ.ની પવિત્ર કબ્રની ઝિયારતનો સવાબ.
૨૯. અઈમ્મા (અ.મુ.સ) ની વિલાયત વગર આમાલ કબુલ નહીં થાય.

પ્રકરણ - ૧

ઈ.ઝમાના અ. ઈ.હુસૈન અ.સ.ના અઝાદાર.

તમામ ઓલમા, મરાજેએ તકલીદ (મુજતહીદો) ખુદ અઝાદારી કરતા અને ઈ.ઝમાના અ.સ.ની બારગાહમાં પહોંચવા માટે અઝાદારીને વસીલો બનાવતા.

નજદ્માં હું કેટલાક આલીમે દીનની સાથે ઈ.હુસૈન અ.સ.ની ઝિયારત માટે પગપાળા જતો હતો. રસ્તા પર અમે એક જગ્યા (તવરૈઝ) પહોંચ્યા, જ્યાંથી કરબલાનું અંતર ચાર ફરસખથી વધુ નથી.

એક આલીમે દીને મને ફરમાવ્યું કે આશુરાનાં દિવસે એક જુલુસ અહીંથી સીનાઝની (માતમ) કરતું કરબલા જાય છે. કેટલાક ઓલમાએ કીરામ અને મુજતહીદ આ જુલુસમાં સાથે જોડાતા અને માતમ કરતા. પછી તે બુઝુર્ગ આલીમે ફરમાવ્યું કે એક વખત આશુરાના દિવસે હું તવરૈઝથી એક માતમી જુલુસમાં જોડાયો અને કરબલા તરફ જઈ રહ્યો હતો. તે ઝમાનાનાં મુતકી, અને પરહેઝગાર આલીમ આંખમાં આંસુ સાથે માતમ કરી રહ્યા હતા.

તે આલીમે દીને ફરમાવ્યું કે એક વખત આશુરાના દિવસે સૈયદ બહરૂલઓલુમ (અ.ર.) કેટલાક તાલીબે ઈલ્મની સાથે માતમી જુલુસના ઈસ્તીકબાલ માટે તવરૈઝ જતા હતા.

સૈ.બહરૂલ ઓલૂમ(અ.ર.) જે પવિત્ર અને બાઅઝમત અને આઅલમે દીનનાં બલંદ દરજ્જા પર હોવા છતા અઝાદારોની વચ્ચે માતમમાં શામીલ થતા.

એક વખત આવા જ મોકા ઉપર સૈ.બહરૂલ ઓલુમ (અ.ર.) એક માતમી જુલુસમાં બે ઈખ્તિયાર અઝાદારોની વચ્ચે જઈને સખત માતમ કરવા લાગ્યા અને જારોકતાર રડતા હતા. તાલીબે ઈલ્મ (રુદુડન્ટ) તેમની આસપાસ ગોઠવાઈ ગયા અને ડર લાગતો હતો કે બેહરૂલ ઓલુમ અ.ર. પડી ન જાય.

જ્યારે માતમી જુલુસ પુરૂ થયું તો સૈ.બહરૂલઓલુમ અ.ર. એ ફરમાવ્યું કે જ્યારે હું માતમી જુલુસની નજદીક પહોંચ્યો, તો મે જોયું કે હઝરત બકીયતુલ્લાહ (અ.ત.ફ.શ.) માતમી જુલુસમાં ખૂબ પગે, ઉઘાડા માથે માથુ પિટી રહ્યા છે. ઝારો -કતાર રડતા રડતા માતમ કરી રહ્યા છે. મે આ જોયું તો હું બેઈખ્તિયાર ઈ.ઝમાના અ.ની ખિદમતમાં આ જુલુસમાં જોડાઈ ગયો અને માતમ કરવા લાગ્યા. (મુલાકાત બા ઈમામે ઝમાના અ.સ. ભાગ-૨ પે.૨૬૮-૨૬૯).

ઈ.ઝમાના અ.સ. ખુદ ફરમાવે છે કે “અચ જદ્ મઝલુમ હું આપના ગમમાં સવાર સાંજ રડતો રહીશ, અને ગીર્યા વ ઝારી કરતાં કરતા આંસુઓના બદલે ખુનના આંસુ વહાવીશ (ઝિયારતે નાહીયા).

આવો આપણે પણ શોહદાએ કરબલાના ગમમાં આંસુ વહાવીએ.....

ઈ.હુસૈન અ.ના મસાએબ વકતના ઈમામની ઝબાનમાં આભળીએ. ઝિયારતે નાહીયામાં ઈ.ઝમાનાઅ. ફરમાવે છે. ખુનથી નહાયેલા મઝલુમ ઉપર સલામ. અઝાદારો તસવ્પુર કરો, ઈમામ અ.નાં ખુમ્લા ઉપર કે ઈ.હુસૈન કેટલા ઝખ્મી હતા. આપનું પુરૂ શરીર લોહી લુહાણ હતું.... જ્યારે ઈ.હુસૈન અ.સ. રૂખ્સતી માટે ઈ.સજ્જાદ અ. પાસે આવે છે.. તો ઈ.સજ્જાદ અ.સ. પિતાને ઓળખી નથી શકતા. કેવી રીતે ઓળખી શકે ? પુરૂ બદન ખૂન આલુદા હતું, લોહી લુહાણ હતું.

ઈ.ઝમાના અ. ફરમાવે છે કે મુર્જએલા અને સુકાયેલા હોઠ્ઠેને સલામ. કેટલા પ્યાસા હતા, ઈ.હુસૈન અ.સ..રિવાયતમાં મળે છે, કે અલીઅકબર અ.સ. જંગ કરતા કરતા પ્યાસની તડપને કારણે પાછા આવે છે અને કહે છે કે બાબા! પ્યાસ. ઈમામ અ. પોતાની ઝબાન દિકરાનાં મો માં આપે છે. અલીઅકબર અ. એ તરત જ પોતાના મોં ને હટાવી લીધું. બાબા તમારી ઝબાન તો મારા કરતા વધારે સુકી છે.

અઝાદારો, મઝલુમ ઈમામ અ. ૭૧ અન્સારો કુટુંબીઓના લાશાને ઉપાડયા પછી, સબ્રનો જામ પીઈને, પોતાના બાળકોને ભુખ્યા પ્યાસા છોડીને જંગના મેદાનમાં આવી જાય છે... શેરે ખુદાના લાલે દુશ્મનોને અલી અ.ની બહાદુરીની યાદ દેવડાવી દીધી..... આખરે આવાજે કુદરત આવી... બસ, અય નફસે મુતમઈત્રા! તારા રબ તરફ પલટી આવ... ઈ.હુસૈન અ.સ.તલવાર મ્યાન કરી, ભાગેલુ લશ્કર નઝદીક આવ્યું. ચારે તરફથી હુમલાઓ થઈ રહ્યા હતા. કોઈ પથ્થર તો કોઈ તલવાર તો કોઈ નેઝા વડે તો કોઈ તીર વડે હુમલો કરી રહ્યું હતું... ઈ.હુસૈન નાં શરીર ઉપર એટલા તીર હતા કે જ્યારે આપ ઘોડા પરથી નીચે આવ્યા તો આપનું શરીર તીરો ઉપર હતું.....ઈ.હુસૈન અ.સ. શહીદ થઈ ગયા. એક આંધી ઉઠી... જમીનને ઝલઝલો આવ્યો. અવાજ ગુંજી અલા કોતેલલ હુસૈનો બે કરબલા અલા ઝોબેહલ હુસૈનો બે કરબલા.

સલવાતુલ્લાહે અલલ હુસૈન અ.સ. વ લઅનતુલ્લાહે અલા અઅદાએહીમ અજમઈન.

પ્રકરણ - ૨

અબુલ ફઝલીલ અબ્બાસ (અ.સ.)ના મસાએબમાં

ઈ.ઝમાના અ.સ.

અમારા કાફલામાં એક બંને પગથી અપંગ ઓરત ઉમરા હજ માટે આવી હતી. તેણે સફા અને મરવા વચ્ચે સચી કરવામાં ખુરશીનો સહારો લઈને ખુબજ મહેનતથી આ અઅમાલ બજાવ્યા. બાકીના અઅમાલ બજાવવા પણ તેને બીજાનો સહારો લેવો પડતો.

૯ મી ઝિલ્હજ (અરફાના દિવસે) અમે ઝોહરની નમાઝ પછી અરફાની દુઆ પઢી. પછી અમે કાફલાવાળાઓએ મજલીસે અઝા પઢવાનું શરૂ કર્યું અને મસાએબે અબુલ ફઝલીલ અબ્બાસ (અ.) પઢી રહ્યા હતા.

તમામ કાફલાવાળાએ જોયું કે એક નુરાની ચહેરાવાળા એક બુર્જુગવાર એહરામનાં લિબાસમાં અમારી વચ્ચે આવીને બેસી ગયા અને હઝરત અબ્બાસ અ.સ.ના મસાએબ ઉપર ગીર્યા-વ ઝારી કરવા લાગ્યા, લોકોનું ધ્યાન ઘીમે ઘીમે તેમના તરફ ગયું ત્યારે આલીમે દીને પોતાનું સ્વપન બયાન કર્યું કે હઝરત બકીયતુલ્લાહ અ.સ.કે જેમના કદમોની માટી ઉપર અમારી જાન ફીદા થાય. તેઓએ મને ફરમાવ્યું કે તમે અરફાના દિવસે હઝરત અબુલ ફઝલીલ અબ્બાસ અલમદાર અ.ની શહાદતનાં મસાએબ પઢજો, હું પણ આ મજલીસમાં આવીશ.

ઈમામ અ.ઉભા થઈને લોકોથી દુર જતા હતા. જ્યારે તે અપંગ ઓરતે ફરિયાદ કરી કે આકા પાછા ફરો, અને પોતાના પગ તરફ ઈશારો કર્યો (કે મને શિક્ષા આપો.)

હઝરત વલીયે અસ્સ અ.એ ઈશારામાં કહ્યું કે ઈન્શાઅલ્લાહ સાફ થઈ જશે. અને પછી ખેમાની બહાર ચાલ્યા ગયા.

અમારો દોસ્ત બયાન કરે છે કે તે જ સમયે તે ઓરત સાજી થઈ ગઈ અને તેની તમામ તકલીફ દૂર થઈ ગઈ એટલે સુધી કે તેણે તમામ હજના આઅમાલ કોઈની પણ મદદ વગર જાતે બજાવ્યા. અલ્હમ્દોલિલ્લાહ ત્યાર પછી તેની કોઈ અપંગતા બાકી ન રહી.(મુલાકાત બા ઈમામે ઝમાના અ.સ. ભાગ-૨ પે.૨૬૫-૨૬૬).

આવો આપણે પણ મજલીસે અઝા બિછાવીએ અને મોલા અબુલ ફઝલીલ અબ્બાસ અલમદાર અ.સ.ની શહાદતનાં મસાએબ પઢીએ અને ઈમામે ઝમાના અ.સ.ની બારગાહમાં પુરસો આપીએ અને ખાતુને જન્મ જ.ઝહરા સ.અ.ની ખિદમતમાં પુરસો આપીએ (અહીં મસાએબે અબુલ ફઝલીલ અબ્બાસ પઢવા ગુજારીશ છે. જુઓ અહવાલે કરબલા).

પ્રકરણ - ૩

અઈમ્મએ મઅસુમીન (અ.મુ.સ.) થી તવસ્સુલ.

અબુલ વફા શીરાઝી કહે છે કે મને અબુ અલી ઈલ્યાસનાં કેદખાનામાં સખ્તીથી કેદ કરી લેવામાં આવ્યો હતો. અને મને એ વાતની જાણ થઈ કે તે મને કતલ કરવાનો ઈરાદો રાખે છે. માટે મેં અલી ઈબ્નીલ હુસૈન ઝયનુલ આબેદીન (અ.સ.)નો વસીલો આપી અદાહની બારગાહમાં દુઆ કરી. પછી જ્યારે હું સુઈ ગયો તો સ્વપ્નમાં રસુલુલ્લાહ (સ.)ને જોયા.

આપ (સ.) ફરમાવ્યું કે મને મારી દીકરી ફાતેમા (સ.)ને અને મારા બન્ને ફરઝંદો ઈ.હુસન, ઈ.હુસૈન (અ.સ.)ને અદાહની બારગાહમાં કોઈ ભૌતિક (દુન્યાવી) ચીજ માટે વસીલો ન બનાવો. બલકે અમને આખેરતના માટે વસીલો બનાવો અને જે કોઈ અદાહના ફઝલનો ઉમેદવાર હોય તેને જોઈએ કે તે અમને વસીલો બનાવે અને અબુલ હસન અલી ઈબ્ને અબી તાલીબ (અ.સ.) મારા ભાઈ છે. જે લોકોએ તારા ઉપર ઝુલ્મ કર્યા તેનો બદલો તેઓ (અ.સ.) લેશે. મેં અર્ઝ કરી યા રસુલુલ્લાહ (સ.) જેઓએ જ.ઝેહરા (સ.) પર ઝુલ્મ કર્યો તેના ઉપર અલી (અ) એ સબ્ર કર્યું. જેઓએ અલી (અ) ની મીરાસ ગરબ કરી, તેના ઉપર પણ આપ (અ) એ સબ્ર કર્યું. તો પછી તેઓ મારા ઉપર થયેલા ઝુલ્મોનો બદલો કઈ રીતે લેશે?

રસુલુલ્લાહ (સ.) એ મારા તરફ આશ્ચર્યથી નજર કરી અને કહ્યું એ બધી બાબત મારા ઝીમ્મે હતી. અને તેના ઉપર સબ્ર કરવાનો મારો હુકમ હતો, જેનો મેં એમને હુકમ કર્યો હતો, જેનો મેં એમનાથી વાચદો લીધો હતો, અને અલી (અ.) એ હકકને અદા કર્યો છે, પરંતુ આ કામ માટે એ વાચદા ઉપર અમલ કરવો જરૂરી નથી અને વાચ થાય એ શખ્સ ઉપર જે અમારા દોસ્તો અને શીઆઓથી દુરી ઈખ્તિયાર કરે કારણકે અલી (અ.સ.) તેઓથી એમના શીઆઓનો બદલો લેશે.

અને અલી ઈબ્નુલ હુસૈન ઝયનુલ આબેદીન (અ.)ને બાદશાહો અને શેતાનનાં શરથી નજાત મેળવવા માટે વસીલો બનાવો, અને મોહમ્મદ બીન અલી (અ.) અને જઅફરબીન મોહમ્મદ (અ.)ને આખેરત માટે વસીલો બનાવો (એક રીવાયત મુજબ જે કોઈ અદાહની ઈબાદત અને તેની મહેરબાની અને રઝા ઈચ્છે).

મુસા ઈબ્ને જાફર (અ.)ને તમારી સલામતી માટે વસીલો બનાવો અને અલી ઈબ્ને મુસા અ.સ.ને તમારી નજાત માટે વસીલો બનાવો (રીવાયતમાં છે કે રીઝકનાં નાઝીલ થવા બાબતે) અને અલી ઈબ્ને મોહમ્મદ (અ.સ.)ને મુસ્તહબાત અને મોમીન ભાઈ સાથે નેકીને અદા કરવા માટે વસીલો બનાવો અને જે કોઈ અદાહની ઈતાઅત ઈચ્છતો હોય તો તે હસન ઈબ્ને અલી (અ.)ને આખેરત માટે વસીલો બનાવે.

પરંતુ જ્યારે તારી ગરદન ઉપર તલવાર હોય, કતલ થવા સુધી પહોંચી જ ત્યારે હ.હુજજત (અ.સ.)ને યાદ કરીને તુ તારી ગરદન તરફ તારા હાથથી ઈશારો કર અને હ.હુજજત (અ.)થી ઈસ્તગાસા કર (મદદ માંગ). તે તારી પનાહગાહ છે. જે એમનાથી ઈસ્તેગાસા કરે અને કહે “યા મલ્લાય યા સાહેબ ઝમાન અના મોગીસુન બેક”.

અબુલ વફા કહે છે કે “મેં ખ્યાબની હાલતમાં હ.હુજજત (અ.)ને ફરીયાદ કરી અને કહ્યું “યા સાહેબઝમાન અનાં મોગીસુન બેક” ત્યારે મેં જોયું કે એ નુરાની વ્યક્તિ આસમાન તરફથી ઉતરી રહ્યા હતા. તેઓ ઘોડા ઉપર સવાર હતા. અને તેમના હાથમાં એક એવું ખંજર હતું જેમાંથી નુર ફેલાઈ રહ્યું હતું. મેં અર્ઝ કરી મૌલા મને આ ઝાલીમ લોકોનાં શરથી સુરક્ષીત રાખો.

મારા શરને દુર કરી દયો. મૌલાએ ફરમાવ્યું તારૂં કામ મેં અન્જામ આપી દીધું છે. અબુવફા શીરાઝી કહે છે “મારૂં ખ્યાબ પુરૂં થઈ ગયું અને સવાર પડી તો ઈલ્યાસે મને બોલાવ્યો અને કહ્યું કે ” રાત્રે તે કોનાથી

મદદ માંગી હતી. મે કહ્યુ: એ શખ્સીયતથી મદદ માંગી હતી. કે જે દરેકની ફરીયાદે પહોચે છે. અને તેઓ દરેક મુસીબતનો ઇલાજ છે. (બરકાતે હઝરત વલીયે અસ્ર અ.સ. પેજ નં.૨૭૯)

પ્રકરણ - ૪

ખાતુને જન્મ (સ.અ.)ની ખિદમતમાં હાજત તલબ કરી.

કિતાબ મસ્જીદે જમકરાનમાં મસ્જીદના ખાદીમ સૈ.અબ્દુલ રહીમથી આ પ્રસંગ લખવામાં આવ્યો છે.

હિ.સં.૧૩૨૩ માં એક ભયંકર રોગચાળો ફેલાયો હતો. એક દિવસ હું મસ્જીદે જમકરાનમાં ગયો તો મે જોયું કે એક અજાણ્યો માણસ મસ્જીદમાં બેઠો છે. મે પૂછ્યું તમે કોણ છો? અને શું કરો છો?

તે માણસે બતાવ્યું કે હું તેહરાનનો રહેવાસી છું. માડૂ નામ અલી અકબર છે. હું એક વેપારી છું અને લોકોને ઉધાર માલ આપતો હતો. રોગચાળામાં આ માણસો મરી ગયા અને મારો બધો માલ ઉધારમાં ચાલ્યો ગયો, એટલે સુધી કે મુડી પણ ખતમ થઈ ગઈ. મજબુર થઈને અહીં આવ્યો છું. કદાચ હઝરત હુજજત ઇબ્નીલ હસન (અ.સ.)ની મારા પર નઝરે કરમ થઈ જાય.

આ માણસ ત્રણ મહીના સુધી મસ્જીદે જમકરાનમાં રહ્યો. ભુખ સહન કરી લેતો અને ઇબાદતમાં પોતાનો સમય પસાર કરતો. ત્રણ મહીના પછી તેણે મને કહ્યું કે હવે માડૂ થોડું કામ થઈ ગયું છે. હવે હું કરબલા એ મોઅદ્દા જાવ છું. પછી તે ચાલીને કરબલા ગયો અને ત્રણ મહીના પછી પાછો આવ્યો અને કહેવા લાગ્યો કે મને હુકમ થયો છે કે મસ્જીદે જમકરાનમાં માડૂ કામ થઈ જશે. પછી તે અહીં રોકાયો અને ઇબાદત અને દુઆમાં મસ્ફૂફ રહેતો અને એહલેબૈત (અ.મુ.સ.)ની બારગાહમાં દુઆ કરતો હતો.

હીજરી ૧૩૨૩ માહે રમઝાનની છઠ્ઠી રાત્રે તે કુમથી તેહરાન જવા ઇચ્છતો હતો. તેણે બયાન કર્યું કે મારી હાજત પુરી થઈ ગઈ છે. મે તેને વિનંતી કરી કે આજની રાત તમે મારે ત્યાં રોકાવ અને સવારે તેહરાન ચાલ્યા જાવ.

તેમણે મારી વાત માની લીધી. રાત્રીના તેઓ મારા ઘરે રોકાયા. મે ખુબ જ ઇસ્ત્રાર કર્યો, તો તેમણે મારી વાત માની લીધી અને પોતાનો પ્રસંગ બયાન કર્યો.

હું મસ્જીદે જમકરાનમાં રોકાયો હતો. મે એક શખ્સને કહ્યું હતું કે તે મારા માટે દરરોજ એક રોટી લાવે. મે કહ્યું હતું કે હું રોટીના પૈસા એકી સાથે આપી દઈશ. તે મારા માટે દરરોજ એક રોટી લાવતો. પછી તેણે રોટી આપવાની ના પાડી દીધી કે તમારું ઉધારનું બીલ મોટું થઈ ગયું છે. હવે તમને હું હવે ઉધાર રોટી નહીં આપુ. ઘણા સમય સુધી મારી પાસે ખાવાની કોઈપણ ચીજ ન હતી એટલે સુધીકે ઘાસ ખાઈને સમય પસાર કરતો. ધીમે ધીમે મારી તબિયત ખરાબ થતી ગઈ. હું બિમાર પડી ગયો ચાલવાની તાકાત પણ ન હતી. અડધી રાતનો સમય હતો.

બારી કે જે પહાડની તરફ હતી, ત્યાંથી એક અજીબ પ્રકારની રોશની આવી રહી હતી. રોશની એટલી બધી હતી કે પહાડ ચમકી રહ્યો હતો. રોશની વધતી રહી, અચાનક મને અહેસાસ થયો કે મારા ઓરડાની બહાર કોઈ વ્યક્તિ ઉભા છે. અને આ નુર તેમનાથી પ્રકાશિત થઈ રહ્યું છે. મે ઉભા થઈને દરવાજો ખોલ્યો. એક બાઅઝમત સૈયદ મારા રૂમમાં આવ્યાં અને સલામ કરી. મે સલામનો જવાબ આપ્યો. મારાથી તેમની સાથે વાત કરવાની હિંમત પણ ન થઈ. મને તેમની અઝમત જોતા ચકીન થઈ ગયું કે તેઓ હઝરત બકીયતુલ્લાહ રૂહી ફીદા છે.

આપ અ. મે મને ફરમાવ્યું કે તે મારી દાદીમાં સૈયદાએ તાહેરા હઝરત ફાતેમતુઝ્ઝહેરાની બારગાહમાં ફરિયાદ કરી. (હાજત માંગી) ખાતુને જન્મ (અ.સ.)એ તારી સિફારીશ રસુલ સ.ને કરી. રસુલ સ.અ.વ.એ તારી હાજત પુરી કરવાનું મને કહ્યું છે. ત્યાર પછી આપ એ ફરમાવ્યું કે તું જલ્દી થી તારા વતન ઘરે પહોંચી જા. તારી પત્ની અને બાળકો તારી રાહ જુએ છે. અને તેઓ મુશ્કેલીમાં છે. તું ત્યાં જઈશ એટલે તારું કામ થઈ જશે.

મે કહ્યું કે આકા! આ મસ્જીદનો ખાટીમ અંધ છે. તમે તેને શિક્ષા આપો. આપ અ.સ. એ ફરમાવ્યું, નહીં. બેહતર એ જ છે કે તે અંધ રહે. પછી ફરમાવ્યું કે આવો આપણે મસ્જીદમાં જઈએ અને નમાઝ પઢીએ. મે કહ્યું કે આપના કદમોની મિટ્ટી ઉપર મારી જાન કુરબાન, જેવો આપનો હુકમ.

પછી અમે મસ્જીદમાં ગયા, ત્યાં મે બે સવાલો પુછ્યા ત્યાર પછી મે જોયું તો ઇમામ અ.સ. ત્યાં ન હતા. પરંતુ મને અવાજ સંભળાતો હતો કે તમે ઘરે જાવ, તમારી પત્ની અને બાળકો રાહ જોવે છે. (મુલાકાત બા ઇમામે ઝમાન અ.સ. ભાગ-૨ / પેજ. ૨૭૨ થી ૨૭૫).

પ્રકરણ - ૫

રસ્તો ભુલેલાને માર્ગદર્શન.

અગર કોઈ ચકીન અને ખુલુસની સાથે મદદ માટે અવાજ આપે તો હ.બકીયતુદ્દાહ રૂહી ફીદા મદદ માટે પહોંચે છે.

આકા અબ્દુરરહીમ શીરાઝી અમારા ઝમાનાના દાનીશમંદ આલીમે દીન હતા. જેમણે ઘણી કિતાબો લખી છે, જેમાં કિતાબ મસ્જીદે જમકરાનમાં આ પ્રસંગ લખેલો છે.

આકા અલી અસ્ગર સૈફ બયાન કરે છે કે શીરાઝનાં એક ડોક્ટરે એક ઇરાની ઓરતને મુસ્લીમ બનાવીને તેની સાથે શાદી કરી, અને તેને પહેલી જ વખત હજ કરવા માટે સાથે લીધી. મે તેણીને કહ્યું કે હજનાં આઅમાલ બજાવવા હઝરત વલીયે અસ્ર અ.દર વર્ષે મક્કા આવે છે.

અગર તું મારાથી કે કાફલાથી અલગ પડી જા અથવા રસ્તો ભુલી જા તો આપ અ.સ. (ઇ.ઝમાના અ.સ.) થી મદદ માંગજે. ઇન્શાઅલ્લાહ તે તને કાફલા સુધી પહોંચાડી દેશે.

પ્રસંગોપાત આ ઇરાની ઓરત અરફાતનાં મેદાનમાં ભુલી પડી ગઈ. કાફલાના દરેક માણસો અને તેના શૌહેરે કેટલાય કલાક સુધી તેને શોધવાનો પ્રયત્ન કર્યો, પરંતુ તે મળી નહીં, અને તેના કોઈ સમાચાર પણ મળ્યા નહીં.

કાફલાના તમામ લોકો થાકીને ખેમામાં પરત આવ્યા. અચાનક બે કલાક પછી ડોક્ટરની પત્ની ખેમાંમાં દાખલ થઈ. તેને પુછ્યું કે તુ ક્યાં હતી?

તે ઓરતે જવાબ આપ્યો કે હું રસ્તો ભુલી પડી ગઈ હતી. જે રીતે ડોક્ટર સાહેબે મને બતાવ્યું હતું, તે રીતે મે ઇ.ઝમાના અ.ની બારગાહ માં મદદ માટે ફરિયાદ કરી, મોલા તશરીફ લાવ્યા. જો કે હું ફારસી અને અરબી ભાષા જાણતી ન હતી. પરંતુ તેમણે મારી માતૃભાષામાં મારી સાથે વાત કરી અને મને ખેમા સુધી મુકી ગયા. એટલે તમે જાવ અને તેઓનો શુક્રીયા અદા કરો. તે ઓરતે ઇશારો કર્યો તે તરફ અમે ગયા, પરંતુ કોઈ નઝર ન આવ્યું. ડોક્ટરની પત્ની જ ઇમામ અ.સ.ને જોઈ રહી હતી, બીજાને તેઓ દેખાયા નહીં. (મુલાકાત બા ઇમામે ઝમાન અ.સ. ભાગ.૨ / પે.૨૭૦-૨૭૧)

પ્રકરણ - ૬

હૃદયરોગનાં દર્દીને શિક્ષા મળી.

અમારા હજના કાફલામાં એક ૮૦ વર્ષનાં વૃદ્ધ માણસ હતા. તેમનું નામ હસન હતું. વૃદ્ધાવસ્થાને કારણે સફા અને મરવા વચ્ચે સસ્તી અને તવાફ નાએબ વગર કરી શકતા ન હતા. તેઓ માટે ચઢવુ અને ઉતરવુ પણ મુશ્કેલ લાગતું હતું. જેથી તેમને નીચેના ઓરડામાં ઉતારો આપ્યો હતો. જેથી તેમને તકલીફ ઓછી પડે.

એક રાત્રે અમે કાફલાના કામ રોકાયેલા હતા, અને તે વૃદ્ધ માણસ રૂમમાં એકલા હતા. રાતના સમયે હૃદયની બિમારીમાં સપડાઈ ગયા.

તેઓ બચાન કરે છે કે હૃદયમાં એટલો સખત દુખાવો થયો હતો કે મને માઝ મોત દેખાવા લાગ્યું હતું. અચાનક મને યાદ આવ્યું કે હ.બકીયતુદ્દાહ રૂઠી ફીદા (અ.ત.ફ.શ.) પાસે મદદ માંગુ. એટલે મે ઇમામ અ.સ.ને સલામ કરી અને રડતા રડતા ફરિયાદ કરી કે બધા મને રૂમમાં એકલો છોડીને ચાલ્યા ગયા છે, અને તમે પણ મને ભુલાવી દીધો. હું રડતા રડતા ફરિયાદ કરતો રહ્યો.

અચાનક મારા રૂમનો દરવાજો ખુલ્યો અને એક આદમી નુરાની શકલો-સુરત વાળા મારા રૂમમાં દાખલ થયા. તેમના જમણા ગાલ પર ખુબસુરત તલ હતું. મને ચકીન થઈ ગયું કે આજ હ.વલીયે અસ્સર અ. છે.

તેમણે મને સલામ કરી અને પુછ્યું કે હસન તમને હૃદયરોગની બિમારી છે. આ સાકરનો ટુકડો લ્યો અને તેને ખાઈ જાવ. સાજા થઈ જશો.

મે જોયું કે આકાનાં હાથમાં મીસ્ત્રી (સાકર)નો ટુકડો છે.મે તે ટુકડો લીધો, અને તેમાંથી થોડો ખાઈ લીધો. મારી હૃદયરોગની બિમારી ચાલી ગઈ, અને મને લાગતું હતું કે મારા જવાની પાછી આવી.

મારા દોસ્ત બચાન કરે છે કે નવાઈની વાત એ છે કે આ રાત પછી આ ૮૦ વર્ષના વૃદ્ધ માણસે તમામ આઅમાલ પોતાની જાતે બજાવ્યા એટલુ જ નહીં બજારમાંથી તોહફા અને જે ચીજની જરૂર હતી, તે ચીજો પણ જાતે ખરીદીને લાવ્યાં.

વધેલો સાકરનો ટુકડો જે બિમારને પણ ખાવા આપ્યો અલ્લાહ ત.એ તેને પણ શિક્ષા આપી.(મુલાકાત બા ઇમામે ઝમાના(અ.) ભાગ-૨ / પેજ. ૨૭૬-૨૭૭).

પ્રકરણ - ૭

મસ્જીદે સહલામાં ઇમામ અ.થી મુલાકાત અને ૩ હાજતો.

કિતાબ અબ્કરીયુલ હેસાનમાં મરહુમ નહાવન્દી (અ.ર.)એ જલીલુલ કદ્ર આલીમે દીન સૈ.બુઝુર્ગવાર મરહુમ સૈ.અબ્દુદ્દાહ કઝયેનીથી આ પ્રસંગ લખે છે. મ.કઝયેની (અ.ર.) આ પ્રસંગ વર્ણવતા કહે છે,કે

હું એક વખત મારા કુટુંબ સાથે ઝિયારત માટે ગયો. મંગળવારના દિવસે નજ્દે અશરફથી મસ્જીદે કુફા ગયા. મિત્રોનો વિચાર હતો કે આ જ દિવસે પાછા નજ્દે અશરફ ચાલ્યા જઈએ. મે કહ્યું કે બુઘવારની રાત મસ્જીદે સહલા ચાલ્યા જઈએ.મે કહ્યું કે બુઘવારની રાત મસ્જીદે સહલા જઈએ. બુઘવારની રાત્રે આઅમાલ સહરા (રણ) માં મુસાફરી કરવા મિત્રો તૈયાર ન થયા.

હું ત્રણ વ્યક્તિની સાથે મસ્જીદે સહલા તરફ રવાના થયો. મગરીબ અને ઇશાની નમાઝ જમાઅતથી અદા કરી. પછી દુઆ અને અઅમાલ બજાવી લાવવામાં મશ્ગુલ થયા. અચાનક મે સમય જોયો તો રાતનો ઘણો બધો સમય પસાર થઈ ગયો. મે વિચાર્યું કે કુફા પાછું ફરવું જોઈએ.

એક અજબ પ્રકારનો ભય મહસુસ થયો કે આ ત્રણ ઔરત અને એક અરબને લઈને આ અંધકાર અને વેરાન માર્ગે કુફા તરફ કેવી રીતે પાછા ફરવું? ઉપરાંત તે સમયે અતયા નામનો એક લુંટારો ફરાર હતો અને રસ્તામાં પસાર થતા લોકોનાં માલ સામાનને લુટીલેતો તેને કારણે પણ મને ખુબ ડર લાગ્યો હતો.

તેથી મે હ.વલીયે અસ્સર (અ.ત.ફ.શ.)ની બારગાહમાં મદદ માટે ફરિયાદ કરી, મદદ માંગી.

અચાનક મારી નજર મસ્જીદમાં મકામે વલીયે અસ્સર (અ.) પર પડી,ત્યાંથી એવું નુર નીકળતું હતુ કે જાણે સુરજની તમામ કિરણો ત્યાં એકત્રીત થઈ ગઈ છે.

હું તરત જ તે મકામ તરફ ગયો ત્યાં એક બા અઝમત બુઝુર્ગવારને જોયા, કે જેઓ મેહરાબમાં ઇબાદત કરી રહ્યા હતા. હું તેમની પાસે બેસીને દુઆ અને ઝિયારતમાં મશ્ગુલ થઈ ગયો. તેઓ પણ ઝિક્રે ઇલાહીમાં મશ્ગુલ હતાં, પરંતુ હું જ્યારે હઝરત બકીયતુદ્દાહ પર સલામ મોકલતો, તો તેઓ જવાબમાં કહેતા કે વ અલચ્કોમુસ્સલામ. મને દિલમાં ગુસ્સો આવતો કે હું ઇ.ઝમાના અ.ઉપર સલામ મોકલું છું અને આ શખ્સ તેનો જવાબ આપે છે.

આ પવિત્ર હસ્તીએ મારા તરફ ફરીને કહ્યું કે ઇત્મેનાનથી ઇબાદત કરો, દુઆ પઢો મેં અકબર કબાબુવાળાને કહી દીધું છે કે તે તમે જ્યારે ચાહશો ત્યારે મસ્જીદે કુફા પહોંચાડી દેશે અને જમવાનું પણ જમાડશે. જ્યારે આ પવિત્ર હસ્તીએ મને આ શબ્દો કહ્યા તો મારા દિલમાં તેમના પ્રત્યે મોહબ્બત થઈ ગઈ. મેં એમનાથી ત્રણ સવાલ કર્યા.

(૧) તંગદસ્તીથી છુટકારો અને રીઝકમાં વધારો. આપે તે હાજત કબુલી.

(૨) હું મરી જાવ તો મારી કબ્ર કરબલામાં બને. આપે તે પણ કબુલ કર્યું.

(૩) મારે ત્યાં નેક ફરઝંદની વિલાદત થાય. આપે આ હાજતને કબુલ ન કરી અને ના પાડી. હું પણ ખામોશ થઈ ગયો, અને ઈસ્તાર ન કર્યો એટલા માટે કે મેં યુવાનીમાં એક ઓરત સાથે શાદી કરવાની ઈચ્છા કરી હતી. પરંતુ તે ઓરત મને મળતી ન હતી. મેં ઈમામ રેઝા અ.સ.ના હરમ (રોઝા)માં દુઆ કરી કે મારી આ ઓરત સાથે શાદી થઈ જાય તો હું ઓલાદ નહીં માંગુ.

ત્યાર પછી મારી પત્નીએ તે બુઝુર્ગવારથી ૩ હાજત માંગી.

(૧) તે મારી પહેલા મૃત્યુ પામે અને હું તેને કફન આપુ.

(૨) રિઝકમાં વિશાળતા.

(૩) કરબલા અથવા મશહેદે મુકદ્દસમાં કબ્ર બને. આપે તેની ત્રણેય હાજતોને કબુલ કરી. તેની ત્રણેય આરઝુ પુરી થઈ. (મેં કફન દફન આપ્યું, મશહેદમાં કબ્ર બની, રિઝકમાં પણ વધારો થયો).

મારી બીજી પત્ની જે પણ મારી સાથે હતી. તેણે પણ ૩ હાજત માંગી.

(૧) તેણે તેની વહુની શિક્ષા માટે વિનંતી કરી, તો આપ (અ.સ.) એ ફરમાવ્યું કે તેને મારા જદ્ અમજદ હઝરત મુસા ઈબને જઅફર અ.સ. શિક્ષા આપશે.

(૨) મારા દિકરાને માલ-દોલત નસીબ થાય. આપે આ હાજત કબુલ કરી.

(૩) તુલે ઉમ્મ આપે. તે હાજત પણ કબુલ કરી.

મેં ખુદ જોયું કે મારી પત્નીની વહુને કાઝમૈનમાં શિક્ષા મળી અને તેના દિકરાને માલ-દોલત નસીબ થયો અને તે ૯૫ વર્ષની ઉંમરે મૃત્યુ પામી.

સૈયદ અબ્દુલ્લાહ કઝવૈની ફરમાવે છે કે જ્યારે અમે દુઆ અને ઝિયારત અને આ વાતચીત પુરી કર્યા પછી બહાર નીકળ્યા તો મારી પત્નીએ મને પૂછ્યું કે તમે ઓળખ્યા કે આ આકા કોણ હતા? મેં કહ્યું, નહીં. તેણે કહ્યું કે આ આકા હઝરત વલીયે અસ્ર (અ.સ.) હતા. હું તરત જ પાછો એ જગ્યા પર ગયો તો ન તો રોશની હતી અને મસ્જીદમાં અઘાંઝ હતું. હું તે સમયે મુતવજજેહ થયો કે તે ઈ.ઝમાના અ.સ. હતા. અને તે નુર તેમનાથી પ્રકાશિત થઈ રહ્યું હતું.

જ્યારે અમે મસ્જીદથી બહાર નીકળ્યા તો એક નવયુવાન આવ્યો અને તેણે કહ્યું કે હું તમને મસ્જીદે કુફા સુધી પહોંચાડી દઉં? મેં પૂછ્યું કે તમે કોણ છો? તો તેણે જવાબ આપ્યો કે હું અલી અકબર બેહારી છું. જ્યારે મેં આ નામ સાંભળ્યું તો દિલમાં વિચાર આવ્યો કે ઈમામ અ.સ. એ તો અલી અકબર કબાબુવાલા નામ આપ્યું હતું. તેથી હું પરેશાન થયો. તેથી મેં ફરીથી પૂછ્યું કે આપે શું નામ કહ્યું?

તેણે કહ્યું કે માઝ નામ અલીઅકબર બેહારી છે. અને હું હમદાનમાં કબાબીયાન વિસ્તારમાં રહું છું.

તે આકાએ મને ફરમાવ્યું છે કે હું તમને મસ્જીદે કુફા સુધી મુકી જાવ.

આખરે તે નવયુવાન અને ચાર બીજા ખિદમતગુજારોએ અમને પ્યાર અને મોહબ્બતની સાથે મસ્જીદે કુફા પહોંચાડી દીધા. (મુલાકાત બા ઈમામે ઝમાના (અ.) ભાગ-૨ / પેજ. ૨૪૯ - ૨૫૨).

બાળકોને નેકીની તઅલીમ આપો, ગુનાહોથી બચાવો.

મારા વાલીદિ બુઝુર્ગવાર (પિતા) બચાન કરે છે કે તે સમયે રઝાશાહ પહલવી ઝાલીમ બાદશાહની હુકુમત હતી. તે જબરજસ્તીથી યુવાનોને લશ્કરમાં ભર્તી કરવાતો અને તે યુવાનોને સહન ન થાય તેવી તકલીફ આપતો. એટલુ જ નહીં પરંતુ ફોજમાં તેઓને દીને ઇસ્લામથી દુર કરવાની પણ કોશીશ કરતો. તે સમયે મારા વાલીદની યા તો શાદી નહોતી થઇ યા તેઓ સાહેબે અવલાદ ન હતા.

તેઓ એક પ્રકારની મુસીબતોમાં હતા કે સાહેબે અવલાદ બને યા ન બને? કારણકે અગર ઓલાદ થશે તો ઝાલીમ બાદશાહ તેને જબરજસ્તીથી ફોજમાં શામીલ કરી દેશે અને મઝહબે ઇસ્લામથી દૂર કરી દેશે, શું કરવુ?

મારા વાલીદ કહે છે કે મે ૪૦ રાતો નઝદીકનાં રણમાં પસાર કરી કે હુ શું કરૂં? સાહેબે અવલાદ બનું યા ન બનુ? ઇ.ઝમાના અ.સ.થી મદદ માંગી. ૪૦ મી રાત આવી પહોંચી. તે રાત્રે પ્રસંગોપાત ખૂબજ ઠંડી હતી. પરંતુ હું કોશીષ કરીને ૪૦મી રાત્રે સહરા (રણમાં) મુનાજાતમાં મશ્ગુલ હતો.

અચાનક મે જોયુકે અંધારી રાતમાં એક નુર નજર આવી રહ્યુ હતું. જે મારી તરફ આવી રહ્યુ હતું. તે એક નુરાની શખ્સ છે જેના શરીરમાંથી આ નુર નીકળી રહ્યુ હતું. હુ મુનાજાતમાં મશ્ગુલ હતો. તેઓ મારી નજદીક આવ્યા. મને નામ લઇને બોલાવ્યો અને કહ્યુ કે અચ અઝીઝુદ્દાહ અહીં તું શા માટે આવ્યો છે? મેં જવાબમાં કહ્યુ કે હુ ઇ.ઝમાના અ.સ.થી મદદ માટે આવ્યો છું. તેમણે ફરમાવ્યું કે હુ જ તારા ઝમાનાનો ઇમામ છું, બતાવ તુ શું યાહે છે?

મે કહ્યુ કે તમે ઝમાનાનાં ઇમામ છો તો મારી મુશ્કેલીને આપ જાણો છો.

આપ અ.સ.એ ફરમાવ્યું કે તું એ જાણવા યાહે છે કે વગર ઓલાદનો રહું કે સાહેબ અવલાદ બનુ, તો હું તને બતાવુ છું, કે તારે પાંચ ફરઝંદ થશે. તું વાચદો કર કે તુ તેને હુકુમતની સ્કુલોમાં નહી મોકલે તો હું તારી સાથે વાચદો કરું છું કે તારા ટિકરાઓને હુકુમત ફરજિયાત લશ્કરી તાલીમ માટે નહી લઇ જાય.

જે રીતે હઝરતે ફરમાવ્યું હતું તે રીતે અદાહે મને પાંચ ફરઝંદો અતા કર્યા. મે તેને ઘરે બેઠા લખતા વાંચતા શીખવ્યું. મોઅજ્જો એ હતો કે એકપણ ફરઝંદને સરકાર લશ્કરી તાલીમ માટે ન લઇ ગઇ. દરેક કોઇને કોઇ કારણસર બચી જતો.

અહીં એ યાદ રહે કે તે ઝમાનામાં આવી પરેશાની હતી. અગર આજનાં સમયમાં હુકુમતની સ્કુલમાં આવી મુશ્કેલી ન હોય અને દીને ઇસ્લામથી દૂર ન કરતી હોય તો બાળકોને સ્કુલમાં મોકલવા જોઇએ.

“અચ ઇમાન લાવનારાઓ તમારા નફસને અને તમારા બાલ-બચ્ચાને જહન્નમની આગથી બચાવો, જેનું બળતણ માણસો અને પથ્થરો છે. (સુ. ૬૬ આયત નં. ૬).

ઉપરની આયતની તફસીરમાં મોઅમીનોને અદાહ ફરમાવે છે, તમે તમારી પત્ની બાળકો અને તમારા ઘરનાં માણસોને હલાલ અને હરામના મસાએલ શીખવો અને જહન્નમની આગથી બચાવો, જેનું ઇંધણ મનુષ્યો અને ગંધકના પથ્થરો છે.

મા-બાપને જોઇએ કે તેમની ઓલાદ ને સ્કુલ-કોલેજોમાં બુરાઇઓથી બચાવે. (મુલાકાત બા ઇમામ ઝમાના ભાગ-૨ પેજ. ૨૬૦-૨૬૨).

પ્રકરણ - ૯

મોહબ્બતે ઇમામ અ.સ. દિલોને પલટાવી દે છે.

નજમુસ્સાકીબ કિતાબના લેખક મોહદ્દીસે નુરી (અ.ર.) આ વાકેઓ લખે છે. તેનો ખુલાસો એ છે કે શોખ અબ્દુલ વહાબ ઇબ્ને એહમદ ઇબ્ને અલી શેરાની કિતાબ લવાકેઉલ અન્વારમાં લખે છે કે મુતકી

પરહેઝગાર, ઝાહીદ શૈખ હસન ઇરાકીથી એક વખત અબુલ અબ્બાસ કુરૈશી અને હું મળ્યો, તો તેમણે કહ્યું કે હું તમને એક વાકેઓ સંભળાવું કે જેથી તમે મારી યુવાનીથી આજ સુધી હાલત સમજી જશો.

હું મારી યુવાનીના દિવસોમાં ગુનાહનાં કાર્યોમાં મશ્ગુલ રહેતો. એક દિવસ હું મસ્જીદ તરફ ગયો અને જોયું કે એક શખ્સ ખુરશી ઉપર બેસીને ઇમામ મહદી અ.સ. અને તેનાં ઝુહુરના હાલાત બયાન કરી રહ્યા છે. (હું ત્યાં બેસી ગયો). તેમના બયાનને સાંભળીને માઝ દિલ ખુશ થયું. મારા દિલમાં ઇમામે ઝમાન અ.સ.ની મોહબ્બત પૈદા થઈ.

મેં હઝરતની મોહબ્બતમાં આખું વર્ષ દુઆ કરી, કે મને ઇમામ અ.સ.ની ઝિયારત નસીબ થાય. આખું વર્ષ સીજદામાં અદાહ ત.થી દુઆ કરતો કે અચ અદાહ મને ઇમામ અ.સ.ની મુલાકાતનો મોકા અતા કર.

એક દિવસ મગરીબના સમયે એક સાહબ અમામો બાંધેલા અજમી લિબાસમાં મસ્જીદમાં દાખલ થયા. અને મારા ખભા પર હાથ રાખીને મને પૂછ્યું કે મને મળવાની તને શું હાજત છે? મે કહ્યું આપ કોણ છો? ફરમાવ્યું હું મહદી છું. આ સાંભળતા મે તેમનાથી મુસાફરો કર્યો. તેમના હાથોને ચુમ્યા અને ફરમાવ્યું કે તમે મારા ઘરે આવો. તેમણે કહ્યું સાઝ પરંતુ મકાન ખાલી હોય અને ત્યાં કોઈ ન આવે તેવું હોય એટલે મે ખાલી મકાનની વ્યવસ્થા કરી.

ઇમામ અ.સ. ત્યાં રોકાયા અને ઘણી બાબતોની તાલીમ આપી. (ઇલ્મ અતા કર્યું) અને હુકમ આપ્યો કે એક દિવસ રોઝો રાખો અને બીજા દિવસે રોઝો ન રાખો. દરરોઝ રાત્રે ૫૦૦ રકાત નમાઝ પડો અને સુવા માટે બિસ્તર ઉપર ન જાવ જ્યાં સુધી કે ઉંઘ ગાલીબ ન આવે અને જયારે ઇમામ અ.સ. જતા હતાં ત્યારે કહ્યું કે મેં તમને ઇલ્મ અતા કર્યું છે, તે પૂરું છે. હવે તમે બીજા પાસે ન જતા. ત્યાર પછી હું ઇમામ અ.ને રૂખ્સત કરવા બહાર નીકળ્યો દરવાજે પહોંચ્યા ત્યારે ઇમામ અ.સ. એ કહ્યું બસ તમે અહીં રહો. અને ઇમામ અ.સ. ત્યાંથી તશરીફ લઈ ગયા. (ઇસ્ફાને ઇમામત વાકેઓ - ૭૧ પે. ૪૪૮ હિન્દી).

આવો દુઆ કરીએ અદાહ ત.ની બારગાહમાં અચ અદાહ અમારા દિલોને એહલેબૈત (અ.મુ.સ.)ની મોહબ્બતથી મુનવ્વર કરી દે. (ઇ.આમીન).

પ્રકરણ - ૧૦

મોહીબ્બે એહલેબૈત જ.અબુરાજેઅ (અ.ર.)

અદામા મજલીસી (અ.ર.) એ બેહાઝલ અન્વારમાં આ પ્રસંગને લખ્યો છે. આ પ્રસંગ હિદાના લોકોમાં મશ્હુર થયો હતો.

શૈખ ઝાહીદ, આબીદ શમસુદ્દીન ફરમાવે છે કે હિદામાં એક હાકીમ હતો, જેને મરઝાને સગીર કહે છે. તે મોટો નાસેબી અને એહલેબૈત (અ.મુ.સ.)નો દુશ્મન હતો.

લોકોએ તેની કાનભંભેરણી કરી કે અબુરાજેઅ કેટલાક સહાબાને સારા નથી ગણાતા. તે વાત પર તેણે અબુરાજેઅને હાઝર કરવાનો હુકમ કર્યો. બીચારા અબુરાજેઅને એટલા બધા માર્યા કે તેમના દાંત તૂટી ગયા. તેમની જીભને બાંધી દીધી. તેમના નાકમાં વીંધા પાડીને દોરી તેમાં બાંધીને તેમને હીદાની શહેરોમાં ફેરવ્યાં એટલે સુધી કે ઝખ્મી મોઅમીન જે અડધા મરેલા જેવા થઈ ગયા અને જમીન ઉપર બેહોશ પડી ગયા. ઝાલીમ બાદશાહે તેમને કતલ કરી દેવાનો હુકમ કર્યો પરંતુ અમુક લોકોએ ભલામણ કરી કે આ વૃદ્ધ માણસ એટલો ઝખ્મી છે, કે તે મૌતની નજદીક છે અને જાતેજ મરી જશે. તેથી તેને ઘાયલ હાલતમાં છોડી દીધો. ઘરનાં સભ્યો તેમને ઉપાડીને ઘરે લઈ ગયા.

બધા લોકોને ચકીન હતું કે રાતમાં જ તે મરી જશે. પરંતુ સુબ્હ થઈ તો તેઓ તંદુરસ્તોની જેમ નમાઝ પઢી રહ્યા હતા. બધા દાંત પણ સલામત હતા. બધા ઝખ્મો મટી ગયા હતા. એટલે સુધી કે શરીર ઉપર ઝખ્મોના નિશાન પણ રહ્યા ન હતા. આ જોઈને લોકોની નવાઈનો પાર ન રહ્યો. લોકોએ સવાલ કર્યા, આ તંદુરસ્તી કેવી રીતે પરત આવી (આપ તો મરવાની અણી ઉપર હતાં).

તો તેમણે (અબુરાજેએ) કહ્યું મોત સામે આવી ચુકી હતી. દીલમાં અને દિલમાં ખુદાથી અને મારા મોલા સાહેબુઝઝમાન (અ.)થી ફરીયાદ કરતો રહ્યો. જ્યારે ખુબજ અંધારી રાત થઈ તો મે જોયું કે પુરૂ ઘર નુરાની થઈ ગયું. એકા એક હઝરત તશરીફ લાવ્યા, અને મારા ચેહરા ઉપર હાથ ફેરવ્યો અને ફરમાવ્યું કે બહાર જા અને તારૂ કામ કર. અલ્લાહ (તઆલા) એ તને તંદુરસ્તી આપી. ત્યાર પછી હુ એટલો તંદુરસ્ત થઈ ગયો કે તમે જોઈ રહ્યા છો.

શમ્સુદીન મોહમ્મદ ફરમાવે છે કે ખુદાની કસમ ખાઈને કહુ છુ, કે અબુરાજેઅ કમઝોર,ફીકકા રંગનાં પૃથ્થ માણસ હતા. જેના સ્નાનઘરમાં હુ દરરોજ જતો પરંતુ તે સવારે જ્યારે મે બીજાને સાથે જઈને જોયા તો તેઓ સાહેબ કુવ્વત, તંદુરસ્ત, લાલ (ગુલાબી) ચેહરો અને જાણે ૨૦ વર્ષનાં યુવાન માલુમ પડતા હતા. અને ત્યાર પછી જુંદગીભર તેઓ આવા જ (તંદુરસ્ત) રહ્યાં.

જ્યારે આ સમાચાર શહેરમા મશહુર થયા તો તે હાકીમે અબુરાજેઅને બોલાવ્યા અને આ હાલત જોઈને તેમનો રોબ તેના હાકીમ ઉપર તારી થયો કે કાલે તો કેવા હતા અને આજે કેવા થઈ ગયા. તે જ સમયથી તેના અમલમાં પરિવર્તન આવ્યું. તે હાકીમ પહેલા મકામે હઝરત સાહેબુઝઝમાન તરફ પીઠ દઈને બેઠતો હતો. તેના બદલે હવે તે તરફ મોં રાખીને બેસવા લાગ્યો અને હિદ્દાનાં મોઅમીનો સાથે સારી રીતે વર્તન કરવા લાગ્યો. પછી થોડા જ દિવસમાં તે હાકીમ મરી ગયો. (ઈરફાને ઈમામત (હિન્દી) પ્રસંગ -૬૦ પે.૪૨૩).

પ્રકરણ - ૧૧

ઝુહુર માટેની દુઆ.

ઈમામ અ.નાં જલ્દી ઝુહુર માટે આ દુઆ વારંવાર પઢો.

આપ હઝરત (અ.સ.) ફરમાવ્યું આ દુઆને પઢ્યા કરો.....

મારા જદ્દે અમજદ રસુલે ખુદા (સ.અ.વ)એ ફરમાવ્યું કે આ દુઆ માહે રમઝાનમાં પઢ્યા કરો. તેનું કારણ એ છે કે તેની સો ટકા કબુલીયત ઝુહુરે ઈમામે ઝમાન (અ.સ.)નાં ઝમાનામાં થશે. હકીકતમાં આ દુઆ એવી છે, જે અમારા જલ્દી ઝુહુર માટે પઢવામાં આવે છે.

એટલા માટે કે ઈ.ઝમાના અ.સ.નાં ઝુહુરથી પહેલા એ અશકય છે કે દરેક ફકીર ગરીબી અને તંગદસ્તીથી નજાત મેળવે, કોઈ આદમી કેદમાં ન હોય, મુસલમાનોનાં તમામ કાર્યોની સુધારણા થાય. એ નામુમ્કીન છે કે તમામ લોકોની રૂહાની સિફાત સિફાતે ઈલાહીમાં ફેરવાઈ જાય, તમામ મખ્લુકે ખુદા અલ્લાહની ફરમાંબરદાર બની જાય, તમામ લોકોનું કર્ઝ અદા થઈ જાય. આ દુઆઓની કબુલીયત ઈમામ અ.નાં ઝુહુર થકી થશે.

આ જ કારણ છે કે આપ હઝરત (અ.સ.) એ ફરમાવ્યું કે અમારા શીઆઓને કહી દો કે આ દુઆ વધારે પઢે કારણકે આ દુઆ જલ્દી ઝુહુર સાથે સંબંધિત છે.(મુલાકાત બા ઈમામ ઝમાના ભાગ-૨ પેજ.૨૪૬-૨૪૭)

અલ્લાહુમ્મહ અદ્ખીલ અલા એહલીલ કોબુરરીસ્સોર.....

પ્રકરણ - ૧૨

મારા શીઆઓને કહીદો કે ગીબત,બોહતાન થી દુર રહે.....

હાજી આકા તવકલી મશહદના ભરોસાપાત્ર વ્યક્તિ હતા. તેઓ બયાન કરે છે.

૨૨ મી ૨જબ હિજરી ૧૪૦૪ બુઘના દિવસે હું નમાઝે સુબ્હ પઢીને, તઅકીબાત બજાવી લાવી સૂઈ ગયો. સ્વપનમાં મેં જોયું કે મુસાફરખાનામાં જુની -પુરાણી મસ્જીદમાં ખાકે શિફા પર મે સર રાખ્યુ છે અને લગભગ ૧ કલાક સુધી સીજદામાં રડતા રડતા ઈમામ અ.સ.નાં ઝુહુર માટે દુઆ કરી રહ્યો છું.

જ્યારે સીજદાથી સર ઉઠાવ્યું તો મારી જમણી બાજુ એક વ્યક્તિ બેઠા બેઠા ઝુહુર માટે દુઆ કરી રહ્યા છે. અયાનક મે જોયું કે મસ્જીદની કિબ્લા તરફની દિવાલ ફાટી ગઈ. અને હ.બકીયતુલ્લાહ રૂઠી વ અરવાહોના ફીદા મસ્જીદમાં દાખલ થયા. પરંતુ એટલું રડી રહ્યા હતા કે આંખમાંથી આસું વહેતા હતા. ઈમામ અ.સ.એ મને ગળે લગાડયો. ઘણીવાર સુધી અમે રડતા રહ્યા મેં પૂછ્યું આપ આટલુ બધુ શા માટે રડો છો?

આપ અ.સ.એ જે ફરમાવ્યું તે પહેલા કરતા અલગ હતુ. પહેલા ફરમાવતા કે હું મારી જદ્ મઝલુમ ઈ.હુસૈન અ.સ.માટે રડું છું. પરંતુ આ વખતે ફરમાવ્યું કે આ ના માટે (આપ અ.સ.એ ત્યાં બેઠેલા શીઆઓ અને દોસ્તો તરફ ઈશારો કરી કહ્યું) રડી રહ્યો છું.

આ (મારા શીઆ) મારા ઝુહુર માટે રડી રડીને દુઆ કરે છે. અને પછી બેસીને લોકોની ગીબત કરે છે. લોકો ઉપર તહોમતો લગાડે છે અને મને ખરાબ કાર્યોના ઝરીએ તકલીફ પહોંચાડે છે.અને મારા દિલને જલાવે (દુઃખી કરે) છે.

આમના ઉપર અફસોસ કરૂ છું.તેમના માટે રડુ છું.શું કરૂ? તેમના (શીઆ) માટે દુઆ કરૂ છુ કે અય પરવરદિગાર! તું એમના ગુનાહને માફ કરી દે, તેમને કોઈ મુસીબતમાં મુબ્તેલા નહીં કરતો.

જ્યાં સુધી તારાથી મુમ્કીન (શક્ય) હોય, મારો આ પૈગામ (મારા શીઆ અને દોસ્તોને) પહોંચાડી દે, કે હંમેશા ગીબત કરવાથી અને લોકો ઉપર તહોમત લગાવવાથી ઈન્સાન કુફ્રની નજદીક પહોંચી જાય છે. અગર આ કામથી દુર નહીં રહો અને તોબા નહીં કરો તો બેશક અમારા દોસ્ત અને શીઆ હશે તો પણ હું તેમના પર હદ જારી કરીશ (સઝા આપીશ) એટલા સુધી કે અગર મોત આવી ગઈ તો તેને જીવતા કરીને એહકામે ઈલાહી પ્રમાણે હદ જારી કરીશ.

ઈ.ઝમાના અ. એ ફરમાવ્યું કે તેને (શીઆ દોસ્તને) કહો કે શું મોહબ્બત અને મિત્રતાનો તકાજો એ છે કે પોતાના દોસ્તને દુઃખ પહોંચાડે, ગમમાં મુબ્તેલા કરે? ગીબત અને બોહતાન જેવા ગુનાહો કરીને અમને દુઃખ પહોંચાડે? તું ખુદ ગીબત કરે કે કોઈનાથી ગીબત સાંભળે તો તું તારા દોસ્તના દામનને પોતાના હાથથી છોડે છે. અલ્લાહ ત.થી માફી માંગો. ખુદાએ કરીમથી તોબા કરો. ખુદાવંદે કરીમ તોબા કરવાવાળાને દોસ્ત રાખે છે. ગીબત કરવાવાળા અને તહોમત લગાડનારાઓ સાથે ન બેસો. આવા લોકો સાથે બેસવુ એવુ (ગુનાહને પાત્ર) છે કે જાણે શરાબની મહેફીલમાં બેઠા હોય.અલ્લાહ (ત.)થી દુઆ કરીએ આપણને

બધાને આ ગુનાહે કબીરાથી બચવાની તોફીક આપે.(મુલાકાત બા ઇ.ઝમાન (અ.) ભા-૨ પેજ.૨૩૩ થી ૨૩૫).

પ્રકરણ - ૧૩

ઇમામ અ.સ.એ શફા આપી.....

અમીન નામે એક ડોક્ટર હતા. તે ઘણા બધા પ્રકારના ઓપરેશન કરતા. ઝખ્મોનો ઇલાજ કરતા. તે બયાન કરે છે કે,

એક દિવસ એક ઝવ્વાર મારી પાસે આવ્યો અને મને કહેવા લાગ્યો કે મારા હાથ,પગ અને જીભ ઉપર ચીચકનાં દાણા (ફોડકીઓ) નીકળી છે,અને મને ખુબ જ તકલીફ થાય છે. અગર શક્ય હોય તો મારો ઇલાજ કરો, ઓપરેશન કરો.

જ્યારે મે બિમારને તપાસ્યો, તો હું સમજી ગયો કે આ રોગની સારવાર મારાથી શક્ય નથી, અને બીજી તરફ તેની દર્દભરી હાલત જોઈને મને દયા આપતી હતી. મે મારી ઓફીસ બંધ કરી અને તે દર્દીને લઈને બગદાદમાં ઇસાઈ પાસે ગયો જે સ્પેશ્યાલીસ્ટ હતો. તેણે પણ દર્દીની જીલાવટપૂર્વક તપાસ કરી અને કહ્યું કે આ બિમારી તો ખતરનાક અને જીવલેણ છે. આ બિમારીનો એક માત્ર ઇલાજ ઓપરેશન છે. પરંતુ ઓપરેશન દરમીયાન જીવનું જોખમ છે, અને ઓપરેશન પછી બચી પણ જાય તો તે જીવનભર મુંગો અને પગેથી અપંગ રહેશે.

દર્દી રડી રડીને કહેતો હતો કે આસાન ઇલાજ બતાવો. ડોક્ટરે કહ્યું કે ઓપરેશન સિવાય બીજો કોઈ ઇલાજ નથી.

આખરે હું અને તે દર્દી બીજા ઘણા બધા ડોક્ટરો પાસે ગયા, પરંતુ બધા ડોક્ટરે પહેલા ડોક્ટર જેવો જ જવાબ આપ્યો કે ઓપરેશન સિવાય કોઈ ઇલાજ નથી. અને ઓપરેશનમાં જાનનું જોખમ છે.

હું અને તે દર્દી કાઝમૈન પાછા આવ્યાં. દિવસે દિવસે દર્દીની તકલીફમાં વધારો થતો જતો હતો અને ઇલાજ થી પણ ના ઉમ્મીદ થઈ ચૂક્યા હતા.

મે તેને દિલાસો આપ્યો અને તેને ખુદા હાફીઝ કહીને હું મારા ઘરે પાછો આવ્યો,પરંતુ પૂરી રાત પરેશાનીમાં પસાર થઈ. સવારે જ્યારે હું મારા દવાખાને ગયો અને હજી દરવાજો ખોલ્યો,ત્યાં તો તે દર્દી ખુશહાલ હાલતમાં મારી પાસે આવ્યો અને અદાહની હમ્દો સના કરી રહ્યો હતો, અને અદાહનો શુક્ર અદા કરતો હતો. અને તે સલવાત પઢતો હતો (સલવાત)

મે પુછ્યું : શું વાત છે?

તેણે કહ્યું : જુઓ કોઈ બિમારીની અસર મોજુદ નથી.

મે કહ્યું : તુ કાલે જે બિમાર હતો તે બિમાર માણસ જ છો?

તેણે કહ્યું: હા હું કાલે જે બિમાર હતો તે જ છું.

તેણે કહ્યું કે હું જ્યારે આપનાથી છુટો પડ્યો ત્યારે દિલમાં વિચાર આવ્યો કે મૃત્યુ સિવાય કોઈ ઇલાજ નથી. ચાલો ગુસ્લ કરૂ અને પાક પવિત્ર થઈને એક ઝિચારત પઢું.

તે વિચારથી હું બાથરૂમમાં ગયો અને ગુસ્તે ઝિયારત કર્યું અને ઇ.મુસા ઇબને જઅફર અ.સ. (ઇ.કાઝીમ અ.સ.)નાં પવિત્ર રોઝામાં ગયો, અચાનક ત્યાં એક અરબ બુઝુર્ગવાર દાખલ થયા અને મારી બાજુમાં બેસી ગયા અને તેમણે તેમનો હાથ મારા શરીર ઉપર ફેરવ્યો તો મારા શરીરમાંથી તમામ બિમારી ચાલી ગઈ. મારા હાથ ઝબાન અને પગ સાજા થઈ ગયા. મે તેમનો દામન પકડી લીધો અને રડવા લાગ્યો અને પુછ્યું કે આપ કોણ છો? કે જેણે મને શિક્ષા આપી? લોકો ભેગા થઈ ગયા. આખરે આ જ હાલમાં ઇમામ અ.મારો દામન છોડાવી લીધો અને મારી આંખોથી ગાએબ થઈ ગયા (તેઓ ઇ.ઝમાના અ.સ.હતા).

પછી હું તેને લઈને બગદાદનાં તે સ્પેશ્યાલીસ્ટ પાસે ગયો કે જેથી તે પણ આ મોઅજ્જાને જાણે. તેણે તપાસ કરી તો શરીર પર એક પણ ઝખમ ન હતું અને અદાહ ત. એ તેને શિક્ષા આપી છે. (મુલાકાત બા ઇમામે ઝમાન અ. ભા-૨ /પેજ.૨૧૯ થી ૨૨૨).

પ્રકરણ - ૧૪

મોઅમીનોનાં એબને જાહેર ન કરો.....

જે લોકો હઝરત બકીયતુદ્દાહ (અ.ત.ફ.શ.)ની બારગાહમાં હાજર થવા ઇચ્છે છે અને તેમની મુલાકાતની તમન્ના કરે છે. તેઓને જોઈએ કે તેઓ જ્યાં સુધી શક્ય હોય ત્યાં સુધી ઇમામે ઝમાના અ.સ.સાથે રૂહાની સંપર્ક રાખે.

દા.ત. એ માણસ કે જે લોકોની બુરાઈ કરે, ગીબત કરે, તોહમત મુકે પછી ઇ.ઝમાના અ.સ.થી મોહબ્બત અને દોસ્તીની ઉમ્મીદ રાખે? એ ઇમામ કે જે સત્તારૂલ ઓચુબ અને ગફ્ફારૂઝોનુબના અરીસા સમાન છે. એ ઇમામ અ.સ.જે આ રીતે દુઆ કરે છે...“યા મન અઝહરલ જમીલ વ સતરલ કબીહ અય તે કે જે ઇન્સાનની ખુબીઓને જાહેર કરે છે અને બુરાઈઓને છુપાવે છે.

ઇમામે ઝમાના અ.ની દોસ્તી માટે ઇન્સાને એ કોશીષ કરવી જોઈએ કે પોતાની અંદર સારી સીફતો પેદા કરે એટલે કે લોકોના (મોઅમીનોનાં) એબને જાહેર ન કરે, તેની ભુલોને માફ કરે, તેમની ખુબીઓને જાહેર કરે.

એક રાત્રે કેટલાક દોસ્તો એક માલદાર શખ્સને ત્યાં મહેમાન બન્યા. ઇ.ઝમાના અ.સ.ના એક ચાહવા વાળાએ કહ્યું કે દુઆએ તવસ્સુલ પઢીએ કે જેથી ઇ.ઝમાના અ.સ.ની રહેમભરી નજર આપણા ઉપર પડે. બધા દોસ્તોએ આ વાત માની લીધી.

દુઆએ તવસ્સુલ આ મજલીસમાં પડાતી હતી. મજલીસમાં ખુબજ રૂહાનીચ્યત હતી.

એક દોસ્તે દુઆએ તવસ્સુલની દરમિયાન ખુબજ ઈસ્તરા કર્યો કે આ દુઆની મજલીસમાં ઇ.ઝમાના અ.સ. તશરીફ લાવે અને અમારી દુઆમાં શામીલ થાય.

એક બીજા દોસ્તે બયાન કર્યું કે મને થયું કે આપ હઝરત (અ.) મકાનની હદ સુધી આવ્યાં છે. પરંતુ મકાનની અંદર દાખલ થતા નથી. તેણે પૂછ્યું કે મોલા આપ મકાનની અંદર કેમ તશરીફ નથી લાવતા અને અમારી આ મજલીસને આપના પવિત્ર નુરથી રોશન શા માટે નથી કરતા? તેના જવાબમાં મોલાએ ફરમાવ્યું કે આ મકાનની મિલ્કીચ્યતમાં ઈશકાલ છે, તેથી હું તેમાં દાખલ નહીં થઈ શકું તો તે માણસે કહ્યું કે તો પછી અમારે બધાએ પણ અહીંથી તુરંત જ નીકળી જવું જોઈએ ને?

આપ હઝરત (અ.સ.) એ ફરમાવ્યું નહીં. હું જે વિલાયત રાખુ છું તેના થકી તમને રજા આપુ છું કે તમારો મકસદ છે ત્યાં સુધી તમે રોકાવ, અને મકાન માલિકની બેઈઝઝતી ન કરતા અને હું તમને વાત પણ કરીશ અને તમે દોસ્તોને પણ બતાવી શકશો એટલા માટે કે મકાનના માલિકને યાદ દેવડાવો અને તેના

મકાનની ઇસ્લાહ થાય અને તમારા તરફથી તેના પર હુજ્જત પણ તમામ થઈ જાય.કદાચ તેણે ગફલતથી (ભુલથી) કામ કર્યું હોય.

આ વાકેઆથી એ વાત સ્પષ્ટ થાય છે કે આપ હઝરત (અ.) એક મર્દે મોઅમીન જે ગરબી મકાનમાં રહે છે, તેની બેઈઝતી થાય તેને યોગ્ય સમજતા નથી અને સાહેબે મકાનનાં દોસ્તોને આ વાકેઓ એટલા માટે બયાન કરે છે કે સાહેબે મકાનને ગુનાહથી ચેતવે અને ગફલતમાંથી જગાડે.

આ જ કારણે ઇ.ઝમાના અ.સ.નાં દોસ્તોને જોઈએ કે તેઓ મોઅમીનોના એબને છુપાવે અને લોકોની ભુલોને માફ કરે.(મુલાકાત બા ઇમામ ઝમાન અ.સ. ભાગ-૨/પેજ.૧૫૧ થી ૧૫૩).

પ્રકરણ - ૧૫

ઇમામે ઝમાના અ.નો હકીકી દોસ્ત.....

પહેલાના ઝમાનામાં મસ્જુદ જમકરાન નાની મસ્જુદ હતી.વધારે લોકો તેમાં બેસી પણ ન શકતા અને મસ્જુદે જમકરાન સુધી જવાનો રસ્તો પણ કાચો હતો અને ત્યાં સુધી પહોંચવામાં તકલીફ પડતી.

તેથી બહુ થોડા ઇ.ઝમાના અ.નાં ચાહવા વાળા શબે જુમ્આના મસ્જુદમાં ભેગા થતા. બાકીના દિવસોમાં મસ્જુદ ખાલી રહેતી.

એક વૃદ્ધ ઓરત કે જે પાકો પાકીઝા દિલની હતી. જેને સ્વપનમાં ઇ.ઝમાના અ.ની ક્રિયારત નસીબ થઈ હતી. મસ્જુદે ઝમકરાન હવે વિશાળ (મોટી) બની ચુકી હતી. એક દિવસ આ વૃદ્ધ ઓરત આ વિશાળ મસ્જુદે જમકરાનમાં આવી તો જોયું કે સેંકડો અને હજારોની સંખ્યામાં શબે જુમ્આનાં લોકો મસ્જુદમાં ભેગા થયા છે. તેહલીલો તસ્બીહની અવાજ આવી રહી છે. મસ્જુદમાં લોકો ઇબાદતમાં મશ્ગુલ છે. ઇ.ઝમાના અ.સ.થી તવસ્સુલ કરી રહ્યા છે. તમામ લોકો ઇ.ઝમાના અ.સ.થી મોહબ્બત અને અકીદતનો ઇઝહાર કરી રહ્યા છે.

તે વૃદ્ધ ઓરત ખુશ થઈ અને વિચારવા લાગી કે અલહમ્દોલિલાહ! ઇમામ અ.સ.નાં ચાહવાવાળા લોકોની સંખ્યા કેટલી બધી છે. કેટલા બધા લોકો હ.હુજ્જત ઇબ્નીલ હસન અ.સ.થી મોહબ્બત અને અકીદતનો ઇઝહાર કરે છે. તે ઓરત મસ્જુદમાં દાખલ થઈ અને મસ્જુદના આઅમાલ બજાવી લાવી. પછી તેણે ક્રિયારતે આલે ચાસીન પઢી, અને થોડો સમય પોતાની ઝબાનમાં ઇ.ઝમાનની બારગાહમાં હાજત માંગી.

પછી દિલથી ઇમામ અ.સ.ને કહેવા લાગી કે મૌલા હું ખુબજ ખુશ છું. એટલા માટે કે ઘણા બધા લોકો આપના ચાહવાળા અને મોહિબ્બો મસ્જુદમાં ભેગા થયા છે અને આપનાથી મોહબ્બત અને અકીદતનો ઇઝહાર કરે છે. ત્યાર પછી તે ઓરત મસ્જુદનાં બહાર એક રૂમમાં આરામ કરવાના ઇરાદાથી સૂઈ ગઈ. તેણે સ્વપનની હાલતમાં જોયું કે ઇ.ઝમાના અ.સ.મસ્જુદમાં દાખલ થયા અને લોકોની વચ્ચે ચાલી રહ્યા છે. હું મારા રૂમમાંથી દોડીને મૌલા પાસે ગઈ, અને સલામ કરી. મૌલાએ જવાબ આપ્યો.મે કહ્યું મૌલા આપના કદમોની માટી ઉપર અમારી જાન કુરબાન. અલહમ્દોલિલાહ આપના કેટલા બધા ચાહવાવાળા આ મસ્જુદમાં મૌજુદ છે.

આપ હઝરતે (અ.) એક ઠંડો નિસાસો નાખ્યો(અફ્સોસ વ્યકત કર્યો) અને ફરમાવ્યું કે આ બધા લોકો અહીં મારા માટે નથી આવ્યાં.આવો આપણે તેમની પાસે જઈએ અને પુછીએ કે તેઓ શા માટે આવ્યા છે?

તેજ સમયે હું અને ઇમામ અ. એક માણસ પાસે ગયા, ઇમામ અ.એ એક એક શખ્સને પુછતા હતા કે તમે અહીં શા માટે આવ્યા છો?

એક શખ્સે કહ્યું આકા હું બિમાર છું,ડોક્ટરો એ મને મારા ઇલાજની ના પાડી દીધી છે કે મારા બિમારીનો કોઈ ઇલાજ નથી.

એક બીજા આદમીએ કહ્યું હુ ભાડાનું મકાનમાં રહુ છું, હુ ઘરનું મકાન ખરીદવા ચાહું છું.

ત્રીજા આદમી એ કહ્યું : આકા હું કર્કંદાર છું, મારી ઉપર કર્કં વધી ગયો છે.કર્કં આપનારા પરેશાન કરે છે.

ચોથી સ્ત્રીએ કહ્યુ: મને મારો શૌહર (પતિ) ખુબજ પરેશાન કરે છે.

પરિણામ એ આવ્યું કે દરેક ઇન્સાન પોતાની કોઈને કોઈ દુન્યવી હાજત લઈને પોતાની નફસની મોહબ્બતમાં અહીં મસ્જીદમાં આવ્યા છે. (ઇમામ અ.સ.ની મોહબ્બતના કારણે તેઓ નથી આવ્યા પરંતુ દુન્યવી મુશ્કેલીનાં કારણે અહીં આવ્યા છે.)

હઝરતે તે વૃદ્ધ ઔરતને સંબોંધીને કહ્યું કે આ લોકો અહીં મારા માટે નથી આવ્યા. મારા વસીલાથી હાજત તલબ કરવા આવ્યા છે. આ લોકોને છોડીને બીજા ઘણા લોકોમાં કેટલાક તો એવા પણ છે કે જેમને મારા પુજુદનું ચકીન પણ નથી.

આ રીતે ચાલતા ચાલતા અમે મસ્જીદમાં એક માણસ તરફ ગયા. જે મસ્જીદનાં ખૂણામાં બેઠા હતા. ઇમામ અ.સ.એ કહ્યું કે ચાલો આપણે તેને પણ પુછીએ. સ્વપનમાં હું અને ઇમામ અ.સ.તે શખ્સ પાસે ગયા. તેણે માથાને પોતાના બંને ગોઠણ પર રાખેલું હતું. એક ખૂણામાં બેઠા બેઠા તે આમ તેમ જોઈ રહ્યા હતા. જાણે કે ખોવાયેલી વ્યક્તિને શોધી રહ્યા હોય.

જ્યારે તેની નજર મૌલા પર પડી તો તરતજ પોતાની જગ્યાએથી દોડીને ઇમામ અ.સ.ના કદમોમાં પડી ગયા અને કહેવા લાગ્યા, મારા મા-બાપ આપના પર કુરબાન. આપ ક્યાં હતા? આપનો ઇન્ટેઝાર કરતા કરતા નજદીક હતુ, કે મારી રૂહ નીકળી જાય.

ઇમામ અ.સ.સે તેનો હાથ પકડ્યો. તેણે મૌલાના હાથોને ચુમ્યા. તે મૌલાના હાથોને ચુમી રહ્યા હતો અને જારો કતાર રડતો હતો. મૌલાએ પૂછ્યું કે આપ અહીં શા માટે આવ્યા છો? તો તેણે જવાબ ન આપ્યો પરંતુ તેના રડવામાં વધારો થઈ ગયો. તે વધારે રડી રહ્યો હતો. ઇમામ અ.સ.એ તેને બીજીવાર પૂછ્યું તો તેણે રડતા રડતા જવાબ આપ્યો, મૌલા મે આપનાથી આપની મુલાકાત સિવાય બીજી કોઈ ચીજ માંગી છે? મૌલા ! હુ ફક્ત આપની ઝીયારત ચાહુ છું, મૌલા આપ જ મારી જન્મત છો, મૌલા આપ જ મારી દુનિયા અને આખેરત છો. હું આપની મુલાકાતની એક પણ પણ અઘાહ સિવાય કોઈને આપવા તૈયાર નથી.

ત્યાર પછી ઇમામ અ. મારી તરફ ફર્યા અને કહ્યું કે આ માણસ જેવા મારા ચાહવાવાળા આ મસ્જીદમાં બહુ જ થોડા છે.(મુલાકાત બા ઇમામે ઝમાન ભાગ-૨ /પેજ.૧૫૧ થી ૧૫૩).

પ્રકરણ - ૧૬

મૌલા અલી (અ.સ.)નો સાચો દોસ્ત

‘જવાહિરૂલ અખ્બાર’માં મનાકિબ નામની કિતાબમાંથી છે,કે મસ્જિદે કુફામાં જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ.ની ખીદમતમાં એક કુફાવાસીએ અર્ઝ કરી કે યા મૌલા! હુ આપનો દોસ્ત છું,આપે જવાબ આપ્યો : તું દોસ્તીનો દાવો કરે છે. પરંતુ આજે મારા સાચા દોસ્તનો હું તને પરિચય કરાવીશ. ચાલ અને જો કે અમારા હકીકી દોસ્તો કેવા હોય છે!

એમ કહી આપ તેને લઈ શહેરની બહાર આવ્યા. એ પછી આપે ફરમાવ્યું ‘આંખો બંધ કર’ તેણે આંખો બંધ કરી. પલમાં ફરી આપે ફરમાવ્યું આંખ ખોલ. જ્યારે તેણે આંખો ખોલી ત્યારે અજાયબી સાથે તેણે

જોયું કે પોતે કોઈ અજાણ્યા શહેરમાં આવી પહોંચ્યો છે. તેના અજબનો અંત આવે તે પહેલા જ આપે ફરમાવ્યું કે મારી સાથે શહેરમાં ચાલ. તને એક એવો માણસ દેખાડું કે જે મને ઝબાનથી અને જિગરથી દોસ્ત રાખે છે. એમ ફરમાવી આપ તેનો હાથ પકડી શહેરમાં લઈ ગયા. બજારમાં જઈ આપે તેને એક કસાઈની દુકાન બતાવતા ત્યાંથી એક દિરહમનું ગોશ્ત લઈ આવવા કહ્યું અને એક દિરહમ પણ આપ્યો.

તે માણસ કસાઈની દુકાને ગયો. કસાઈએ તેને પરદેશી સમજી આવકાર આપતા ગામનું નામ પુછ્યું. તેણે કુફાના રહેવાસી તરીકે પોતાની ઓળખ આપી. કુફાનું નામ સાંભળતાં જ હર્ષવેશમાં આવી જઈ કસાઈએ તેને બગલગીર થતા કહ્યું, ભાઈ તું તો ભારે કિસ્મતવાળો છે, તું મારા મૌલાના ગામનો રહેવાસી છે. મારી ચ કિસ્મત બલંદ છે કે મૌલાના નગરનો નાગરિક મારે આંગણે આવ્યો. આજે રાત્રે તમે મારા મહેમાન બનો. તેણે તેનો પ્રસ્તાવ કબુલ કરતા કહ્યું, મારો દોસ્ત મારી સાથે છે. કસાઈએ કહ્યું ભલે, ભલે. તમો બન્ને મારા મહેમાન છો. તે કુફાવાસીએ જનાબ અમીર અ.સ.ની ખિદમતમાં તમામ મામલો બયાન કર્યો. હઝરતે પણ તેની મહેમાની મંજૂર કરી.

હઝરત તેની દુકાને ગયા. બન્ને જણને જોઈ કસાઈ ખુશ થયો અને પોતાના ઘરે તેઓને લઈ ગયો. ઘરે જઈ પત્નીને ખુશ ખબર આપતા કહ્યું બેગમ મહેમાન છે, અને તે ચ મૌલા અલી ઈબ્ને અબીતાલિબ અ.ના શહેરના છે. તેઓની ઉમદા મહેમાનગતી કરવાની છે, આજે ઉત્તમમાં ઉત્તમ ભોજનો પકાવો. બીબી પણ ખુશ ખુશ થઈ. મૌલાના ગામના રહેનારાઓની મહેમાની માટે ઉલટભેર તૈયારીઓમાં ગુંથાઈ ગઈ. કસાઈને બે બાળકો હતા. તેઓ પણ આવીને મહેમાનોને તઅઝીમ કરી ગયા.

મગરીબનો સમય થતા હઝરતે નમાઝની તૈયારી કરી. એટલામાં કોઈએ દરવાજો ખડખડાવ્યો. કસાઈએ દરવાજો ખોલ્યો. આંગણે ઝાલિમ હાકિમના બે જણાદો સાથે સિપાહીઓ ઉભા છે. તેઓએ કહ્યું, બાદશાહની અસાધ્ય બિમારી દુર કરવા હકીમે અલીના દોસ્તના ખુનની જરૂર બતાવી છે. તું અલીનો દોસ્ત છે એટલે તારૂ ખુન અમારે જોઈએ છે.

ખુદાનો શુક છે કે મૌલાની દોસ્તીના સદકે મારા ખુનમાં એવી તાસીર આવી કે કાફીરો તેનાથી સેહત પામે છે. એમ કહી તેણે થોડી વાર માટે ઘરમાં જવાની ઈજાઝત ચાહી. ઘરમાં જઈ તેણે પોતાની બીબીને મહેમાનોની ખાતરદારી ખડે પગે કરવાની સુચના આપી, કંઈ બહાનું કરી બહાર આવ્યો.

તે બહાર આવ્યો તેના બાળકો પણ રમતાં રમતાં આવ્યા. અબ્બાને કાતિલોના હાથમાં જોઈને રડવા લાગ્યા. તેમણે જ્યારે કારણ જાણ્યું, ત્યારે રડવું મુકી દઈ અજબ હિમ્મતથી કહ્યું, મૌલાના ગુલામ તો અમે પણ છીએ. અબ્બાજાનના ખુનમાં જો એવી તાસીર હોય તો અમારા ખુનમાં પણ જરૂર હોવી જોઈએ. અમારા વાલીદને મુક્ત કરો અને અમારૂ ખુન બાદશાહ માટે લઈ જાઓ.

અમારે તો ગમે તે દોસ્તાને અલીમાંથી એકનું ખુન જોઈએ એમ કહી તેઓએ બાળકોને પકડ્યા. બન્ને ભાઈઓએ જીદ કરી મારૂ ખુન લઈ જાવ મારા ભાઈને મુક્ત કરો. આખરે જણાદો બન્ને ભાઈઓને મારી તેઓનું ખુન લઈ ગયા.

બાપ જોતો રહ્યો અને બાળકોની હત્યા થઈ જ ગઈ. બન્નેની લાશોને અને સરોને છુપાવી દઈ જાણે કશું જ નથી બન્યું એવો વર્તાવ કરીને મહેમાનોની ખિદમતમાં હાજર થયો અને બીબીને સુફરો બિછાવવા કહ્યું.

જમવા બેસતી વખતે હઝરત અલી અ.સ.એ ફરમાવ્યું, તારા ફરઝંદોને બોલાવ હું તેમને મારી સાથે બેસાડી જમાડીશ, કારણ કે મારા ફરઝંદો પણ હંમેશા મારી સાથે બેસીને ખાય છે.

બાળકોની જાત છે. કોણ જાણે ક્યાંચ રમતા રમતા નીકળી ગયા હશે. સમય થઈ ગયો હોય આપ વધુ વિલંબ ન કરતા જમી લો. તેઓ પછી જમશે. કસાઈએ બહાનું કરતા જમવા અરજ ગુઝારી.

ના. એ તો નહીં બને. ભલે તેઓ આવે ત્યાં સુધી આપણે રાહ જોઈએ, એમ કહી હઝરતે બાળકો વિના જમવાનો ઈન્કાર કર્યો.

કસાઈ ભારે વિમાસણમાં પડી ગયો. કેવી રીતે મહેમાનોને સમજાવે? તેના ચહેરા ઉપર ગમગીની અને ગભરામણ જોઈ આપે ફરમાવ્યું : ભાઈ તું મને ન ઓળખી શક્યો? હું જ તારો ઇમામ અને પેશવા અલી ઇબ્ને અબી તાલિબ (અ.સ.) છું. આ સાંભળતાં જ કસાઈ કદમોમાં પડી ગયો. દબાવી દીધેલા આંસુઓને છુટા મુકી દીધા. કદમ ચુમતા કરગર્યો, હુઝુર ગુલામઝાદાઓ આપની મહોબ્બતમાં કપાઈ ગયા. મૌલા મને એનો ગમ નથી. મારી જાન, માઝ ઘર બાર માઝ સર્વસ્વ આપ ઉપર કુરબાન હો.

મૌલાની મુલાકાતથી તેનો ઉત્સાહ અભિવૃદ્ધિ પામ્યો. દોડતો દોડતો બીબી પાસે ગયો. તેણીને બાળકોની હત્યાની ખબર આપતા મૌલાના આગમનના સમાચાર આપ્યા. તેણી પણ પોતાના અહોભાગ્ય પર ઝુમતી, દોડતી આવી મૌલાના કદમોમાં પડી. મૌલાએ કહ્યું બાઈ ગમગીન ન થતી, તારા ફરઝંદો હમણાં જ ખુદાના હુકમથી નવજીવન પામશે. એ પછી બન્ને લાશ અને સરો મંગાવ્યા. ગરદન પરથી ખુન સાફ કરાવી આપની ચાદરે પાક ઓઢાડ્યા બાદ આપ બે રકાત નમાઝ પડ્યા. તરત જ તે નિર્જીવ લાશોમાં રૂહનો સંચાર થયો અને લવ્બેક, યા અમીરૂલ મોઅમેનીન કહેતા બાળકો ઉભા થઈ ગયા અને મવલાની કદમ બોસી કરી.

એ વખતે આપે પેલા દોસ્તીના દાવેદાર કુફાવાસીને સંબોધીને ફરમાવ્યું, તું આવી રીતે મારી મહોબ્બતમાં તારા બાળકોની કુરબાની આપી શકે ખરો? તેણે સંકોચ પામતા જવાબ આપ્યો હુઝુર મારાથી આ ન જ થઈ શકે. આપે ફરમાવ્યું, જો અમારા સાચા દોસ્તો આવા હોય છે કે તેઓ ઝબાનથી અને જિગરથી અમને દોસ્ત રાખે છે. પછી સહુએ સાથે મળીને ખાધું. હઝરતે તે કસાઈ અને તેની સ્ત્રી બાળકો માટે દુઆએ ખેર કરી.

જ્યારે આપ ત્યાંથી જવા લાગ્યા ત્યારે કસાઈ આપના દામનને વળગી પડી બોલ્યો. હુઝુર સવારના મારા બાળકોને બધા ચ જીવતા જોશે, બાદશાહ અમો સૌને મારી નાખશે. આપે તેને આશ્વાસન આપતા ફરમાવ્યું તુ ફીકર ન કર, મુસીબત વખતે મને યાદ કરજે.

શહેરની બહાર આવી આપે પેલા માણસને આંખો બંધ કરી લેવા અને ઉઘાડવા કહ્યું, તેણે આંખો બંધ કરી અને ઉઘાડી, એ વખતે જોયું કે પોતે જ્યાંથી રવાના થયા હતા ત્યાં આવીને ઉભા છે.

અહીં પેલો કસાઈ બીજે દિવસે પોતાનાં બાળકોને લઈને દુકાને આવ્યો. બાળકોને કતલ કરનાર જદાદ ત્યાંથી નીકળ્યો. તેણે બાળકોને જોઈ કસાઈને પુછ્યું આ બાળકોને તો કાલે મેં કતલ કરી નાખ્યા હતા. આજે જીવતા ક્યાંથી થયા? કસાઈએ જવાબ આપ્યો મારા મવલાએ તેમને નવજીવન આપ્યું. આ વાત વીજળી વેગે પુરા શહેરમાં પ્રસરી ગઈ અને જ્યાં ત્યાં તેની જ ચર્ચાઓ થવા લાગી. કેટલા ચ કુતુહલ વશ કસાઈને દુકાને પણ એકઠા થયા. વાત વધતા વધતા બાદશાહ પાસે પહોંચી. બાદશાહે ખાતરી માટે તેઓને પકડી મંગાવ્યા અને હકીકત પુછી તેણે તમામ ઘટના કહી. બાદશાહે શંકા કરતા કહ્યું, બને જ શી રીતે? અલી કુફામાં રહે છે. તુ ચમનમાં રહે છે. બેઉ શહેરો વચ્ચે મહીનાઓના પંથ પડ્યો છે. છતાં હુ તમને ત્રણેને હમણા કતલ કરાવુ છું. પછી જોઉ છુ કે તમારો મૌલા તમને કેવી સહાય કરે છે? એમ કહી જદાદોને આ ત્રણે બાપ બેટાઓને કતલ કરવાની સઝા કરી.

બાદશાહ તારે ઇમ્તિહાન જ લેવું છે, તો મને એટલી મોહલત આપ કે મારા મવલાને ત્રણવાર સાદ કરી લઉં. કસાઈએ મોહલત માંગી, બાદશાહે મોહલત આપી. કસાઈએ કુફા તરફ મુખ કરી સાદ દીધો યા ગેયાસલ મુસ્તગીસીન, વ યા જારલ મુસ્તજીરીન, અજિરની બે મવલાય અમીરિલ મોઅમેનીન, યા અલીચ્યો ખદિસની મિન ચદે હાઝઝ ઝાલેમિન ફાસેકીન-એ અદ્યાહ હે ફર્યાદને પહોચનાર હે લાચારાના આધાર અમોને બચાવવા માટે અમારા મૌલા અલી ઇબ્ને અલીતાલિબ અ.સ.ને મોકલ, જેઓ આ ઝાલિમના ઝુલ્મથી અમારૂ રક્ષણ કરે.

એ સમયે આપ મસ્જિદે કુફ્રામાં બેઠા હતા. પેલો માણસ પણ આપની ખિદમતમાં હતો, આપે કસાઈની ફરિયાદ સાંભળી, લબ્બેક,લબ્બેક, કહ્યું અને કમ્બરને સાથે લઈ આપ શહેર બહાર ગયા. કમ્બરને આંખો બંધ કરી લેવા કહ્યું. કમ્બરે આંખો બંધ કરી આંખો ખોલવા હુકમ કર્યો. કમ્બરે આંખો ખોલી. એ વખતે તેઓ ચમનની રાજકચેરીમાં હતા. આપે ભયાનક અવાજે તકબીર કહી. એ ગર્જના સાંભળતાં જ બાદશાહ સહીત તમામ દરબારીઓ બેહોશ થઈ ગયા. કસાઈને આપે ફરમાવ્યું બાળકોને લઈ અહીંથી નીકળી જા. કસાઈના જવા બાદ બાદશાહ અને દરબારીઓ હોશમાં આવ્યા બાદશાહે આપને પુછ્યું હે બહાદુર તમો કોણ છો? અહીં એકલા આવવાની હિમ્મત તમે કેવી રીતે કરી? મારી ઈજાત વગર મારા કેદીઓને કેમ ભગાડી મુક્યા? આપે ફરમાવ્યું મારૂ નામ અલી ઈબ્ને અબીતાલિબ છે. આપનું નામ સાભળતાં જ ક્રોધિત થઈ તેણે સિપાહીઓને હુકમ કર્યો કે આ જવાનને ગિરફતાર કરો. ચારે તરફથી સિપાહીઓએ આપ ઉપર હલો કર્યો. આપે પણ ઝુલ્ફિકારથી સામનો કર્યો. મુડદાઓનો ઢગ ખડકાઈ ગયો. ચોતરફથી અલઅમાન અલઅમાનની ચીસ ગુંજી ઉઠી. હઝરતે ફરમાવ્યું ઈમાન વગર અમાન નહીં મળે. બાદશાહે અરજ કરી હુ ઈમાન લાવુ છુ અને તે કલમએ શહાદતેનનો ઉચ્ચાર કરવા લાગ્યો.

તેની સાથે જ તમામ દરબાર અને સમસ્ત શહેરના માણસોએ ઈસ્લામનો સ્વીકાર કર્યો અને તેનાં બાળકોને દરબારમાં બોલાવી આપે તેની સંભાળ રાખવા બાદશાહે ભલામણ કરી. પછી આપ કુફ્રા તશરીફ લઈ ગયા.(મા-બાપના હક પેજ નં.૩૬-૪૨).

પ્રકરણ - ૧૭

આંસુની કિંમત

અલ્લામા મજલીસી (ર.અ.) ઈ.સાદીક અ.સ.થી અને તેઓ તેમના જદ હઝરત રસુલ સ.અ.વ. થી ફરમાવે છે. “કયામતનાં દિવસે તમામ આંખ કયામતનાં ડરથી રોતી હશે, સિવાય તે આંખો જે મુસીબતે ઈ.હુસૈન અ.સ. પર રોતી હશે. અને તે જન્મતમાં દાખીલ થશે અને તેને જન્મતની નેઅમતની ખુશખબરી દેવામાં આવશે.”

ઈ.સાદીક અ.સ. ફરમાવે છે. કયામતનાં દિવસે આગનાં ફરિશ્તાઓ એક શખ્સને પકડીને દોઝખ તરફ લઈ જતાં હશે. અને તેની પાસે કોઈ નેકી નહીં હોય. પછી આ અવાજ આવશે... એક મુનાદી પરવરદિગાર તરફથી અવાજ આપતા બોલશે. આ મર્દે ગુનેહગારની એક અમાનત અમારી પાસે છે. મલાએકા ઉભા રહી જશે. પછી તે શખ્સને એક પાણીદાર મોતી આપવામાં આવશે. જેનાં નુરથી આખું મહશર નુરાની રોશન થઈ જશે. તે શખ્સ આ મોતીને જોઈને નવાઈ પામશે અને બોલશે, બારેઈલાહા મને તો આ અમાનતનું કોઈ ઈલ્મ નથી. અય શખ્સ આ મોતી એ આંસુ છે, જે એક વખત ગમે હુસૈન અ.સ.માં તારી આંખમાંથી નીકળ્યું હતું અને તારા ગાલ પર વહ્યું હતું. હવે તું આ મોતીને લઈને દરેક અંબીયા અને અવસીયા પાસે જા અને તેની કિંમત પૂછ. તે પૂછતા પૂછતા રસુલ સ.અ.વ. અને અલી અ.સ.ની પાસે આવ્યો પણ કોઈએ પણ તેની કિંમત બતાવી નહીં. ઈ.હુસૈન અ.સ.પાસે આવશે. સચ્ચદુશ્શોહદા ઈ.હુસૈન અ.સ.તે શખ્સને જોઈને ઉભા થઈ જશે, અને ઈ.હુસૈન અ.સ.તેને ગળે લગાડી દેશે અને અર્શ ઈલાહીને પકડીને ઉભા થશે. અને કહશે અય બારેઈલાહી આ મોતી એક આંસુ છે, જે આ મોઅમીનની આંખમાંથી મુજ મઝલુમની મુસીબતમાં નીકળ્યું છે અને તેની એ કિંમત છે કે આ શખ્સને જન્મત અતા કર અને તારા ફઝલો કરમથી બેહિશ્તમાં મારી સાથે જગ્યા આપ. અવાજ આવશે અય હુસૈન અ.સ.અમે તેના તમામ ગુનાહને માફ કરી દીધા અને તેના મા-બાપને પણ બખ્શી દીધા. અને તમારી સાથે તમારા દરજજે જગ્યા આપી.(તવઝીએ અઝા પેજ.૪૬૪).

પ્રકરણ - ૧૮

અઝાદારીની ફઝીલત

અમાલીએ શૈખ સુદક અ.ર. માં મસમુઅ બીન અબ્દુલ મલીક ઇ.સાદીક અ.સ.થી રિવાયત કરે છે કે એહલે ઇરાકમાંથી એક શખ્સ ઇ.સાદીક અ.સ. પાસે આવ્યો. ઇમામ અ.સ.એ પૂછ્યું, તુ ઇમામ હુસેન અ.સની ઝિયારત માટે જાય છે? તે શખ્સે કહ્યું:- ના હું બસરામાં રહું છું, અને ઝિયારત માટે જાય તો લોકો (ઝાલીમ) બાદશાહને ચાડી ખાય જાય, હુકુમતનાં ખોફનાં કારણે નથી જઈ શકતો.

ઇમામ સાદિક અ.સ. એ પુછ્યું શું તુ દિલને તોડી નાખનાર અમારા જદનાં મસાએબ પડે છે? તેણે કહ્યું હા. તુ રડે છે? તેણે કહ્યું હા. રડવાનો હાલ એ હોય છે કે અમને ખાવા-પીવાનું ગમતુ નથી. ઇમામ અ.સ.એ ફરમાવ્યું “અદાહ (ત.) તારા ગીચા ઉપર રહેમ કરે, તુ અમો રોનારામાં શુમારા થઈશ. તું મૌતના સમયે અમારા જદે તાહીરને ખોઈશ. મલેકુલ મૌત તારી શિફારીશ કરશે. મા તેના દિકરા ઉપર મહેરબાન હોય તેના કરતા વધારે મલેકુલ મૌત મહેરબાન હશે. ત્યાર પછી ઇ.સાદીક અ.સ. જોર જોરથી ઝારો કતાર રડે છે.

પ્રકરણ - ૧૯

મરનાર વતી સદકો આપવાનો સવાબ

એક રિવાયતમાં આવ્યું છે, કે જ્યારે પણ કોઈ શખ્સ કોઈ મરવાવાળાની નિચ્યતથી ‘સદકો’ આપે છે, તો ખુદાવન્દે આલમ હ. જિબ્રઈલને હુકમ કરે છે કે તે સિતેર હજાર (૭૦,૦૦૦) ફરિશ્તાઓ સાથે કે જેમના હાથોમાં એક એક ‘તબક’ (થાળી) અદાહની નેઅમતોની હોય છે, તે લઈને તેની કબર પર જાય અને તે મચ્યત પર આ દરેક ફરિશ્તો ‘અસ્સલામો અલય્ક’ કહે છે. અને પછી કહે કે, “અય અદાહના દોસ્ત ! આ ફલાણા મોઅમિનનો ‘હદિયો’ છે, જે તારા માટે એણે મોકલ્યો છે”, અને એથી એની કબ્ર રોશન થઈ જશે. અદાહ તેને માટે બેહિશ્તમાં હઝાર શહેર ઇનાયત ફરમાવશે, હજાર હુરો તેની સાથે શાદી કરશે, હઝાર પોશાકો તેને પહેરાવાશે, તેની હજાર હાજતો પુરી થશે.(ગુલદસ્તએ નમાઝ વ ઝિયારત પેજ નં. ૧૪).

પ્રકરણ - ૨૦

મા-બાપ માટે ની નમાઝ

ફરઝંદ માટે મુસ્તહબ છે કે મા-બાપ માટે નમાઝ પઢે. બે રકઅત નમાઝ છે.(૧) પહેલી રકઅતમાં સુ.હમ્દ પછી ૧૦ વખત રબ્બીગ્ફીરલી વ લે વાલેદય્ય વ લિલ મોઅમેનીન યવ્મ યફૂમુલ હેસાબ પઢે. (૨) બીજી રકઅતમાં સુ.હમ્દ પછી ૧૦ વખત રબ્બીગ્ફીર લી વ વાલેદય્ય વલે મન દખલ બરતી મોઅમેનીન વલ મોઅમેનાત પઢે. નમાઝ તમામ કર્યા પછી (૧૦) વખત રબ્બીર હમ્હોમા કમા રબ્બયાની સગીરા (ગુલદસ્તએ નમાઝ ઝિયારત પેજ.૧૫).

પ્રકરણ - ૨૧

એવી બીમારી કે તબીબો તેના ઇલાજથી લાચાર થઈ જાય ત્યારે પઢવાની નમાઝ.

તોહફએ અહમદિયામાં લખે છે કે, સઈદ બીન અબી ફતહ કુમ્મીથી મનકુલ છે કે, મને એક વખત એવી બિમારી લાગુ પડી કે તબીબો તેના ઇલાજથી લાચાર થઈ ગયા. મારા બાપે બધા હકીમોને ભેગા કરી મારી

દવા માટે કહ્યું. તેઓએ ઉત્તર આપ્યો કે અમો દવા કરીને લાચાર થઈ ગયા. હવે આ બિમારીમાંથી ખુદા આરામ આપે તો જ થાય. અમારાથી સાડું થાય એમ નથી. આ સાંભળી હું નાઉમેદ થઈ ગયો.

એક દિવસે મારા પિતાની કિતાબમાંથી એક કિતાબ લઈને વાંચવા લાગ્યો, એના પુંઠા ઉપર લખ્યું હતું કે હ.ઈમામે જાઅફરે સાદિક અ.સ.મે હઝરત રસુલ (સ.અ.વ.) થી રિવાયત કરી છે કે, કોઈ બિમારી હોય તો સુબ્હની નમાઝ બાદ ચાલીસ (૪૦) વખત આ દોઆ પઢે અને જ્યાં બિમારી હોય ત્યાં હાથ ફેરવે તો હક તઆલા એ બિમારી દુર કરશે.

આ વાંચી સવાર સુધી મેં સબ્ર કરી અને સુબ્હ થતાં જ સુબ્હની નમાઝ પડીને આ દોઆ ચાલીસ (૪૦) વખત પડ્યો કે તરતજ મારી બિમારી દુર થઈ ગઈ પણ મને ખોફ લાગ્યો કે પાછી બિમારી થઈ આવશે તો તેથી ત્રણ દિવસ સુધી આ દોઆં પઢ્યો પછી મારા પિતાને વાત કરી. તેણે ખુદાનો શુક્ર કર્યો અને હકીમને વાત કરી. હકીમોએ આવીને તપાસ કરી તો હું બિલકુલ તંદુરસ્ત હતો. તેણે કારણ પુછ્યું મેં તમામ હકીકત બયાન કરી. એક હકીમ કાફર હતો, દોઆની બરકત જોઈ ખુદા ઉપર ઈમાન લાવી મુસલમાન થઈ ગયો. તે દોઆ આ છે.

બિસ્મિલ્લાહિર રહમાનિર રહીમ.

અલ્હમ્દો લિલ્લાહે રીબ્બર્લ આલમીન વહસ્બોનલ્લાહો વ

નેઅમલ વકીલ, તબારકલ્લાહો અહસનુલ ખાલેકીન,

વલાહલ્લ વલા કુલ્લત ઈલ્લા બિલ્લાહિલ અલિય્થિલ અઝીમ.

(ગુલદસ્ત એ નમાઝ વ ઝિયારત પેજ નં.૧૨૩,૧૨૪).

પ્રકરણ - ૨૨

બીમારીથી તંદુરસ્ત થવાની દોઆ

હ.ઈમામ જાઅફરે સાદિક (અ.સ.)ના ભાણેજ ઈસ્માઈલે, ઈમામ (અ.સ.)થી રિવાયત કરી છે કે, એક વખત માહે રમઝાનમાં બીમાર થઈ ગયો, બીમારી બહુજ વધી ગઈ, એટલે સુધી કે બની હાશીમવાળા સમજયા કે હું મરી ગયો છું. મારી મા બહુજ દુઃખી જણાતી હતી. તે વખતે હ.ઈમામે જાઅફરે સાદિક (અ.સ.)મે તેણીને કહ્યું કે મકાનની છત ઉપર જઈ આસમાનની નીચે બે (૨) રકાત નમાઝ પઢો અને તરતજ આ દોઆ પઢો, અલ્લાહુમ્મ ઈન્નક વહબ્તહૂલી વલમ્ચકો શરઅન અલ્લાહુમ્મ વ ઈન્ની ઈસ્તવ્હબકહૂ મુબ્તદેયન ફઈદહો.

ઈસ્માઈલ કહે છે કે મારી માતાએ તે પ્રમાણે અમલ કર્યો અને મને તંદુરસ્તી નસીબ થઈ.(ગુલદસ્ત એ નમાઝ વ ઝિયારત પેજ નં.૧૨૧).

પ્રકરણ - ૨૩

તરત હાજત પુરી થવાનો અમલ.

પહેલા હાજતની નિચ્યતથી બે (૨) રકઅત નમાઝ પઢે. પહેલી રકઅતમાં અલ-હમ્દના સૂરા પછી એક (૧) વખત આયતુલ કુરસી પઢે. બીજી (૨) રકઅતમાં અલ-હમ્દ ના સૂરા પછી એક (૧) વખત ઇત્રા અઝલના નો સૂરો પઢે, અને નમાઝ ખતમ કર્યા પછી કુરઆને શરીફ માથા ઉપર મુકી આ (નીચે મુજબની) દોઆ પઢે :-

અલ્લાહુમ્મ બેહકકે મન અરસ્તત્તહુ એલા ખલ્કેક, વ
બેહકકે કુલ્લે આયતિન ફીહે, વ બેહકકે કુલ્લે મન મદહતહૂ
ફીહે અલચ્ક વ બેહકકે અલચ્હે વલા તઅરેફો અહદા અઅરેફો
બેહકકેક મિન્ક.

પછી નીચેના ઇસ્મો દસ દસ (૧૦-૧૦) વખત કહે :-

યા સચ્ચદી યા અલ્લાહ, બેહકકે મોહમ્મદ, બેહકકે અલી,
બેહકકે ફાતેમાહ, બેહકકીલ હસન, બેહકકીલ હુસયન,
બેહકકે અલી, બેહકકે મોહમ્મદ, બેહકકે જાઅફર, બેહકકે
મુસા, બેહકકે અલીચ્ચેનિરરેઝા, બેહકકે મોહમ્મદેનિર્લ
જવાદ, બેહકકે અલીચ્ચેનિલ નકી, બેહકકે હસનિલ અસ્કરી,
બિલ્હુજજતે.

(ગુલદસ્ત એ નમાઝ વ ઝિયારત પેજ નં.૧૧૬).

પ્રકરણ - ૨૪

દુઆ પરીચય : દુઆએ સનમય કુરૈશ.

ઈબ્ને અબ્બાસ બયાન કરે છે કે એક વખત હું મસ્જીદે રસુલ (સ.અ.વ.)માં ગયો, જેથી નમાઝે શબ અદા કરૂ ત્યાં મે મોલાએ કાએનાત અમીરૂલ મોઅમેનીન અ.સ.ને નમાઝમાં મશ્ગુલ જોયા. નમાઝે શબ પછી શફા અને વત્ર પડયા. પછી આપે કેટલીક એવી દુઆઓ પઢી જે મે ક્યારેય સાંભળી ન હતી. મે પૂછ્યું કે મારી જાન આપના પર કુરબાન ! આ કંઈ દુઆ હતી? મોલાએ ફરમાવ્યું કે એ “દોઆએ સનમય કુરૈશ” હતી અને ફરમાવ્યું કસમ છે એ ખુદાની જેના કબઝએ કુદરતમાં મોહમ્મદ (સ.અ.વ) અને અલી (અ.સ.)ની જાન છે, જે શખ્સ આ દુઆને પઢશે તેને એવો સવાબ મળશે જાણેકે તે હઝરત (સ.અ.વ.)ની સાથે (લશ્કરમાં રહીને) જંગે ઓહદ અને જંગે તબુક માં જેહાદ કરી હોય, અને હઝરત (સ.અ.વ.)ની રૂબરૂ શહીદ થયો હોય. તેને એવી ૧૦૦ હજ અને ઉમરાનો સવાબ મળશે, જે હઝરત (સ.)ની સાથે બજાવી લાવ્યો હોય. અને ૧૦૦૦ મહિનાના રોઝાનો સવાબ પણ મળશે. કયામતનાં દિવસે તેનો હથ્થ અઈમ્મએ મઅસુમીન અ.મુ.સ.ની સાથે થશે અને ખુદાપંદે આલમ તેના તમામ ગુનાહ બખ્શી દેશે. અગરચે આસમાનના સિતારાઓ, રણના રેતીનાં કણો અને તમામ વૃક્ષોના પત્તા જેટલા કેમ

ન હોય! અને એ શખ્સને કબ્રના અઝાબથી અમાન મળશે. એની કબ્રમાં બેહિશ્તનો એક દરવાજો ખોલી દેવામાં આવશે. જે હાજત માટે આ દુઆ પઢશે ઇ.અ.(હાજત) પુરી થશે. અય ઇબને અબ્બાસ! અગર અમારા કોઈ દોસ્ત પર બલા અને મુસીબત આવે તો આ દુઆને પઢે નજાત હાંસીલ થશે (અલાહ પાસે દુઆ કરીએ અલાહ (ત.) આપણને આ દુઆ પઢવાની તૌફીક આપે....) (દુઆએ સનમય કુરૈશ માટે જુઓ સહીફે મઅસુમીન પેજ - ૧૫૬, પેજ નં-૨૧૪ યુસુફે ઝહરા ભા-૪ પેજ નં-૩૭).

પ્રકરણ - ૨૫ દોઆએ સેમાત.

ઇ.મોહમ્મદ બાકીર (અ.સ.) થી મનકુલ છેકે દુશ્મનનાં ઝુલ્મથી બચવા માટે આ દુઆ બહુજ ઉત્તમ છે અને આલે મોહમ્મદ (અ.મુ.સ.)નાં ઇલ્મમાંની છુપી ચીજ છે. માટે આ દુઆ પઢીને હાજતો ચાહો. બેવકુફ ઝાલીમો અને ફાસીકોને આ દુઆ શીખવાડો નહિ. ઘણો સવાબ છે અને આ દુઆ પઢીને હાજત ચાહશે તે પુરી થશે.....(સહીફે મઅસુમીન હાજી નાજી ટ્રસ્ટ,ભાવનગર પેજ નં.૧૪૦,મજમુઆ પેજ નં.૫૦૦).

પ્રકરણ - ૨૬ દુઆએ યસ્તશીર

યા રસુલલાહ સ.આ દોઆની ફઝીલત બયાન ફરમાવો. જ્યારે કોઈ આ દોઆને પઢવી શરૂ કરે છે, ત્યારે આસમાનથી તેના માથા સુધી બરાબર નેકી અને રહમત ઉતરે છે.આ દોઆ અર્ધ સુધી પહોંચે છે. આ દોઆની આવાજ અર્ધની ચારે તરફ મઘમાખીઓની આવાજની જેમ ગુંજે છે, અને આ દોઆ પઢવાવાળા ઉપર હક તઆલા રહમતની નજર ફરમાવે છે. અને જે શખ્સ આ દોઆને ત્રણ વખત પઢે તો દુન્યા અને આખેરતની જે હાજત ચાહે તે પુરી થશે. ખુદા તેને કબ્રના અઝાબથી નજાત આપશે ખુદા તેને દરેક જાતની બુઝુર્ગી અને માલ ઇકરામ આપશે અને ફરમાવશે કે અય મારા બંદા બેહીશ્તમાં તારી મરજીમાં આવે ત્યાં રહે અને બેહીશ્તમાં તેને એવી કરામતો ઇનાયત ફરમાવશે કે કોઈ આંખે કદી જોઈ નહીં હોય. કોઈ કાને સાંભળેલ નહીં હોય, કોઈના પાણ દિલમાં એ વિષે વિચાર નહીં થયો હોય અને કોઈની જીભ ઉપર એ વાત આવી નહીં હોય.

કોઈ દીવાનાની ઉપર આ દોઆ પઢવામાં આવે તો તેનું દીવાનાપણું જતું રહે અને જે ઓરતનું બચ્ચું પચદા થવું ભારે થઈ પડે તો તેની સામે આ દોઆ પઢવામાં આવે તો આસાનીથી બચ્ચુ પચદા થાય.જે શખ્સ આ દોઆને પઢીને સુઈ જાય અને ખુદા પાસે સવાબની ઉમ્મીદો રાખતો હોય તો દોઆના એક એક હરફને બદલે હજાર હજાર ફરીશતા કે જે કરૂબ રીચીન હોય તેને મોકલે અને એવા હોય કે તેમના ચહેરા સુર્ય અને પુનમના ચંદ્ર કરતાં વધારે રોશન હોય અને એ તમામ તેના માટે ઇસ્તીગફાર કરે.

જે શખ્સ આ દોઆ પઢે અને તેણે પોતાની હયાતીમાં કબીરા ગુનાહ કર્યા હોય અને આ દોઆ પઢનાર એજ રાત્રે અથવા એજ દિવસે મરીજાય તો તે શહીદ મર્યો ગણાશે.(સહીફે મઅસુમીન હાજી નાજી ટ્રસ્ટ ૧૭૭થી ૧૭૮ મજમુઆ પેજ.૨૦૫).

પ્રકરણ - ૨૭

ઝિયારત નાહીયા

આ એ ઝિયારત છે જે ઇ.ઝમાના અ.સ. તરફથી વારીદ થઈ છે. સૈયદ ઇબ્ને તાઉસ (અ.ર.)થી આ ઝિયારતમાં હઝરત સાહેબુલ અમ્મ ઇ.મહદી અ.સ. આપના જદ્ મઝલુમ ઇ.હુસૈન અ.સ.ની બારગાહમાં સલામ મોકલે છે અને આપના મઆએબને વર્ણવે છે. (તોહફએ આખેરત પેજ.૫,૨૫).

પ્રકરણ - ૨૮

ઇ.હુસૈન અ.સ.ની પવિત્ર કબ્રની ઝિયારતનો સવાબ.

હઝરત મોહમ્મદ બાકીર (અ.સ.)ની રીવાયત છે.

“જો લોકોને જાણ થઈ જાય કે ઇમામ હુસૈન (અ.સ.)ની પવિત્ર કબ્રની ઝિયારતનો શું સવાબ છે તો તેના શોખમાં, તેની ખ્યાહીશમાં લોકોના શ્વાસ રૂંધાઈ જાય”.

રાવીએ પૂછ્યું : કેટલો સવાબ છે? આપે (અ.સ.) ફરમાવ્યું જે શોખથી ઝિયારત માટે જશે, ખુદા તેને એક હજાર કબુલ થયેલ હજ, એક હજાર નેક ઉમરા,બદ્રના શહીદો જેવા એક હજાર શહીદોનો સવાબ, એક હજાર રોઝેદારો સવાબ, એક હજાર કબુલ થએલા સદકાનો સવાબ, ખુદાની ખુશી ખાતર એક હજાર ગુલામ આઝાદ કરવાનો સવાબ મળશે. તે એક વરસ સુધી આફતોથી સુરક્ષીત રહેશે. જેમાં સૌથી હલકી આફત શયતાન છે.

ખુદા તેના માટે એક મોહતરમ ફરિશ્તાની નિમણુક કરશે. જે આગળ પાછળ ડાબે જમણે ઉપર-નીચે તેનું ગુસ્લ અને કફનમાં હાજર થાય છે. અને તેના માટે ઇસ્તીઝ્ફાર કરે છે. તેની કબ્રમાં દફન થવા સુધી તેના માટે માફી માગે છે અને જનાઝાની સાથે રહે છે. નજર પહોંચે ત્યાં સુધી તેની કબ્ર વિશાળ અને પહોળી થઈ જાય છે. ખુદા ‘કબ્રની ભીંસ’ થી તેનું રક્ષણ કરે છે. મુન્કિર અને નકીર તેના માટે ભય અને ખોફનું કારણ નથી બનતા. તેના માટે જન્મ સુધી એક દરવાજો ખોલી નાખવામાં આવે છે. તેનું આમાલનામું તેના જમણા હાથમાં આપવામાં આવે છે.

ક્યામતમાં તેને એક એવું નુર આપવામાં આવશે જેનાથી પૂર્વ અને પશ્ચિમ પ્રકાશિત થઈ જશે અને એક બાંગી પોકારશે. આ છે શોખથી ઇમામ હુસૈન (અ.સ.)ની ઝિયારત કરનાર ઝલ્વાર. તે સમયે ક્યામતમાં

પણ એવું કોઈ નહિ હોય જે એ તમન્ના ન કરે કે કેવું સારૂ થતે કે તે પણ ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)નો ઝલ્પાર હોત.” (કામેલુઝ ઝીયારાત પાના નં.૧૪૩, બેહાઝલ અન્વાર ભાગ: ૧૮ પાના નં.૧૦૧).

પ્રકરણ - ૨૯

અઈમ્મા (અ.મુ.સ) ની વિલાયત વગર આમાલ કબુલ નહીં થાય.

હઝરત રસુલ ખુદા (સ.અ.વ) એ ફરમાવ્યું:

“એક માણસે જેહાદમાં ભાગ લીધો અને શુરવીરતાથી લડતા લડતા મરણ પામ્યો. હુરોને તેની શહાદતની ખબર મળી. જન્મતમાં દરવાનોએ તેની રૂહના આવવાની ખબર સાંભળી. જમીનના ફરિશ્તાઓને હુરોના ઉતરવાની અને જન્મતના દરવાનોના આવવાની ખબર આપી દેવામાં આવી. તેમ છતાં તેમાનું કોઈ પણ ન આવ્યું. તે મરનારની આજુબાજુના જમીનના ફરિશ્તાઓએ કહ્યું શું થયું? હજુ સુધી હુરો ન આવી? જન્મતના દરવાન પણ ન આવ્યા?

સાતમા આસમાનની ઉંચાઈએથી અવાજ આવ્યો: એ ફરિશ્તાઓ! આસમાનની ઉંચાઈ ઉપર જુઓ. ફરિશ્તાઓએ નજર ઉઠાવીને આસમાનની તરફ જોયું. તે માણસના અકીદાઓ, તોહીદ, રસુલે ખુદા (સ.અ.વ.) ઉપર ઈમાન, નમાઝ, ઝકાત, સદકાઓ અને બધા નેક આમાલો આસમાનની નીચે રોકી રાખવામાં આવ્યા હતા. બધા આસમાનો એક ભવ્ય કાફલાની જેમ ભરેલા હતા. પૂર્વ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, દક્ષિણ દરેક બાજુએ મલાએકા જ મલાએકા છે. તે બંદાના આમાલને લાવનારા ફરિશ્તાઓ કહી રહ્યા છે કે આસમાનના દરવાજા કેમ નથી ખોલતા, જેથી અમે આ શહીદના આમાલને લઈને હાજર થઈએ. ખુદા હુકમ આપે છે કે એ ફરિશ્તાઓ, જો તમે દાખલ થઈ શકતા હો તો જરૂર દાખલ થાવ. પરંતુ આ ફરિશ્તાઓ આમાલને ઉપાડી નથી શકતા.

ફરિશ્તાઓ અરજ કરે છે કે અમે આ આમાલ ઉપાડવાની શક્તિ નથી ધરાવતા. ખુદાના તરફથી અવાજ આવે છે કે એ ફરિશ્તાઓ, તમે આ આમાલને ઉપાડી નથી લાવી શકતા. આ આમાલને ઉપર લઈ જવા માટે વસીલો અને સવારી જોઈએ. જેથી આ આમાલ આસમાન સુધી પહોંચે અને જન્મતમાં જગ્યા મેળવે. ફરિશ્તાઓ અરજ કરે છે કે એ અમારા પરવરદિગાર! તે સવારી શું છે? ખુદા ફરમાવે છે કે એ ફરિશ્તાઓ ! તમે શું ઉપાડીને લાવ્યા છો?

તે અરજ કરે છે કે તારી તોહીદ, તારા નબી ઉપર ઈમાન. ખુદા ફરમાવે છે કે આ ચીજોની સવારી મારા નબીના ભાઈ અલી (અ.સ.)ની વિલાયત અને પવિત્ર ઈમામોની વિલાયત છે. તે સવારી આ આમાલોને જન્મત સુધી પહોંચાડશે.

ફરિશ્તાઓ આ આમાલને જૂએ છે, પરંતુ તેમાં અલી (અ.સ.) અને તેમની પાકીઝા અવલાદની વિલાયત દેખાતી નથી. અને ન તેઓના દુશ્મનો સાથે દુશ્મની દેખાય છે. ખુદા તે આમાલ લાવનારા ફરિશ્તાઓને કહે છે, કે આ આમાલને અહીંથી લઈ જાઓ. અને મારા મલાએકાના કેન્દ્રોમાં જમા કરાવી દો. જે તેને લાયક છે તે તેને લઈ જશે અને જયાંના હકદાર છે ત્યાં રાખી દેશે.

આ ફરિશ્તાઓ તે આમાલોને તેને લગતા કેન્દ્રો સુધી પહોંચાડી દે છે. પછી ખુદાનો અવાજ આવે છે એ જહન્નમની આગની જવાળાઓ આ આમાલને લઈ લો અને જહન્નમમાં નાખી દો. એટલા માટે કે આ આમાલ કરનાર તે આમાલની સવારી અલી (અ.સ.) અને તેમની પાકીઝા અવલાદ (અ.સ.)ની વિલાયત અને મોહબ્બત લઈને નથી આવ્યો. ફરિશ્તાઓ તે આમાલને લઈને જશે. એ જ આમાલ તે માણસ માટે બલા અને મુસીબત બની જશે. એટલા માટે કે આ માણસ હઝરત અલી (અ.સ.) અને તેમની પાકીઝા અવલાદ (અ.સ.)ની મોહબ્બત અને વિલાયતને લઈને નથી આવ્યો.

પછી તે આમાલ હઝરત અલી (અ.સ.)ના વિરોધી અને તેમના દુશ્મનો સાથે દોસ્તીને અવાજ આપશે. ખુદા કાગડા અને ચીલ જેવા કાળા ચહેરાને તેના ઉપર ઢાંકી દેશે. તે કાળા ચહેરાના મોઢામાંથી આગ નીકળશે. તેના બધા આમાલ બરબાદ થઈ જશે. હઝરત અલી (અ.સ.)ના દુશ્મનો સાથે દોસ્તી અને હઝરત અલી (અ.સ.)ની વિલાયતનો ઇન્કાર બાકી રહી જશે, જે તેને જહન્નમની સૌથી ખરાબ જગ્યા ઉપર પહોંચાડી દેશે. તેના બધા આમાલ બરબાદ થઈ જશે અને તેના ગુનાહ ઘણા વધારે હશે. આ એ શાખ્સ છે જેની હાલત ઝકાત ન આપવાવાળાથી વધારે ખરાબ અને બરબાદ છે.”

(તફ્સીરે ઈમામે હસન અસ્કરી (અ.સ.) પા. ૭૬-૭૮, મુસ્તદરકુલ વસાએલ ભાગ :- ૧, હ.૪૦, પા.૧૬૩).